

JUDOTUOMARIN KÄSIKIRJA

Suomen judoliitto ry
Tuomarikomissio
2015

Sisällys

Johdanto	6
1. Tuomitsemisen taito	6
<i>Mattotuomarin rooli</i>	6
<i>Kehittyminen tuomarina</i>	7
<i>Opastusvelvollisuus</i>	7
<i>Pöytätuomarin rooli</i>	8
<i>Eettiset pelisäännöt</i>	8
2. Tuomarin ominaisuudet	9
<i>Auktoriteetti</i>	9
<i>Pöytätuomarin avustava rooli</i>	9
<i>Itsevarmuus</i>	9
<i>Tuomarineuvottelu</i>	9
<i>Erilaisten mielipiteiden esittäminen</i>	10
<i>Tuomioiden liikkumisvara</i>	10
<i>Työskentely kokemattomampien tuomareiden kanssa</i>	10
<i>Lääkärin tutkimus</i>	10
<i>Yhteistyö toimitsijoiden kanssa</i>	11
<i>Ottelu- ja kilpailualueen kontrollointi</i>	11
<i>Olemus</i>	11
<i>Esiintyminen</i>	11
<i>Tavat</i>	11
<i>Käyttäytyminen</i>	12
<i>Pöytätuomari</i>	13
<i>Asiantuntijuus</i>	13
<i>Sijoittuminen</i>	13
<i>Ne-waza</i>	14
<i>Ottelualueen raja</i>	14
<i>Havainnointi</i>	15
<i>Käytäntö</i>	15
<i>Ääni</i>	16
<i>Merkkien näyttäminen</i>	17
<i>Osaekomi</i>	18
<i>Pöytätuomari</i>	18
<i>Vakaiden päätöksien teko</i>	18
<i>Arvostelu</i>	19
<i>Suoritus pisteet</i>	19
<i>Vastaliikkeet</i>	19
<i>Sidonta</i>	20
<i>Matte ja Sonomama</i>	20
<i>Antautuminen</i>	20
<i>Loukkaantuminen ja Sono mama</i>	20
<i>Varoitukset</i>	21
<i>Kielletyt toimenpiteet</i>	21
<i>Ottelemattomuus ja muu negatiivinen judo</i>	21
<i>Soveltaminen</i>	22
<i>Varoituksen julistaminen</i>	22

<i>Menettelytavalliset käytänteet</i>	22
<i>Poikkeukset</i>	22
<i>Käytänteet</i>	22
3. Ottelukäytänteet	23
<i>Mattotuomarin vaihtaminen ottelun aikana</i>	23
<i>Ottelualueen järjestys</i>	23
<i>Ottelun aloittaminen ja keskeyttäminen</i>	23
<i>Hajime</i>	23
<i>Matte</i>	23
<i>Sonomama</i>	23
<i>Yoshi</i>	24
<i>Soremade</i>	24
<i>Suoritus pisteet ja varoitukset</i>	24
<i>Ippon</i>	24
<i>Waza-ari</i>	24
<i>Waza-ari awazate ippon</i>	25
<i>Yuko</i>	25
<i>Ottelemattomuus</i>	25
<i>Merkit pistetaulunhoitajille ja ajanottajille</i>	25
<i>Ei arvostella</i>	25
<i>Merkin tai komennon peruutus</i>	26
<i>Osaekomi</i>	26
<i>Toketa</i>	26
<i>Suorituksen tekijän osoittaminen</i>	27
<i>Merkit ottelijoille</i>	27
<i>Korjaa judogi</i>	27
<i>Vyön kiristäminen</i>	27
<i>Merkit pöytätuomareilta</i>	27
<i>Tekniikat ottelualueen sisällä</i>	27
<i>Tekniikat ottelualueen ulkopuolella</i>	28
<i>Ei arvostella</i>	28
<i>Matte ne-wazassa</i>	28
<i>Voittajan julistaminen</i>	28
<i>Gachi</i>	28
4. Kumarrusohje	28
<i>Juhlallisuudet</i>	29
<i>4.1 Aloituseri – alkujuhlallisuudet</i>	29
<i>4.2 Loppurei – loppujuhlallisuudet</i>	29
<i>4.3 Mattotuomari</i>	29
<i>Yksilökilpailun alussa</i>	29
<i>Seuraava tuomari</i>	29
<i>Matto- ja pöytätuomarien tehtävien vaihtaminen</i>	29
<i>Mattotuomarin poistuminen kilpailualueelta</i>	29
<i>4.4 Ottelijat</i>	30
<i>Pystykumarrus ottelijoiden kesken</i>	30
<i>4.5 Joukkuekilpailut</i>	30
<i>Yhteenveto</i>	30

5. Kansainvälisen tuomarin vaatimukset	32
<i>Tuomariluokat ja tasot</i>	32
<i>Continental (maanosa)-tuomarin vaatimukset</i>	32
<i>Kokeen valvojat</i>	32
<i>Koevaatimukset</i>	32
<i>Koetapahtumat</i>	32
<i>Koemenettely</i>	32
<i>Lisenssin voimassaolo</i>	32
<i>International (kansainvälinen)-tuomarin vaatimukset</i>	32
<i>Kokeen valvojat</i>	32
<i>Koevaatimukset</i>	33
<i>Koetapahtumat</i>	33
<i>Koemenettely</i>	33
<i>Lisenssin voimassaolo</i>	33
6. Toimitsijat	34
<i>Työskentelyn periaatteet</i>	34
<i>Pistetaulun hoitajan tehtävät</i>	34
<i>Pistetaulunhoitajan erityisvastuut</i>	35
<i>Ajanottajien tehtävät ja vastuut</i>	35
<i>Otteluajanottajan erityisvastuut</i>	35
<i>Osaekomi -ajanottajan erityisvastuut</i>	36
<i>Sihteerin velvollisuudet ja tehtävät</i>	36
<i>Sihteerin erityisvastuut</i>	37
<i>Voiton kirjaaminen</i>	37
7. Kansainvälisen judoliiton tuomarisääntöjen kehitys <i>Lawrie Hargraven</i> mukaan	39
<i>Johdanto</i>	39
<i>Alkuajat</i>	39
<i>Tarve kirjoitetuille kilpailusäännöille</i>	39
<i>Kodokanin kilpailusäännöt</i>	39
<i>Perinteet vs. moderni ajattelutapa</i>	40
<i>Uusi suuntaus</i>	40
<i>Kansainvälinen tuomarikomissio</i>	40
<i>Tuomarikomission rooli</i>	41
<i>Vanhat sääntötulkinnat</i>	41
<i>Tuoreemmat sääntöuudistukset</i>	43
<i>Modernit uudistukset sääntöihin</i>	43
<i>Päätelmä</i>	44
<i>Tunnustus</i>	44
8. Judon historia	45
<i>Oman vartalon harjoittelu</i>	47
<i>Kuinka voitat vastustajan</i>	48
<i>Ensiluokkainen luonne</i>	48
<i>Judon ja jokapäiväisen elämän henki</i>	48
<i>Asiat, jotka tulisi pitää mielessä dojolla</i>	49
<i>Kodokan judon yönarvomääräykset ja korottamiset</i>	49
<i>Mitä tulisi ottaa huomioon judoa harjoittellessa</i>	49
<i>Hygienia ja terveydenhoito</i>	50

<i>Tärkeitä asioita asennosta</i>	50
<i>Erityistä käsiotteesta.....</i>	51
<i>Kuzushi</i>	51
<i>Tsukuri.....</i>	51
<i>Kake</i>	51
<i>Nage</i>	51
<i>Kime</i>	51
<i>Kumartaminen - kunnioituksen korkein muoto</i>	52

Johdanto

Suomen Judoliiton tuomarikomissio on suomentanut tämän Judotuomarin käsikirjan IJF:n (International Judo Association = Kansainvälinen Judojärjestö) www-sivulla olevasta Referee Manualista. Tuomarikomissio kiittää kirjan suomentamiseen liittyviä henkilöitä.

1. Tuomitsemisen taito

Hyvin tuomitseminen huipputason kansainvälisissä kilpailuissa on taito, jonka saavuttaminen vaatii monien vuosien harjoittelua ja käytännön tuomarointia. Loistaakseen tuomarina, tulee tuomarin kyetä tuntemaan ottelun henki. Tämä edellyttää, että tuomari on tapahtumissa mukana oikeassa paikassa oikeaan aikaan, ennakoiden tekniikoita ja ollen tarkkana, jotta hän voisi tehdä oikean tuomion.

Kehon ja mielen sopusointu on välttämätön ehto parhaaseen suoritukseen pääsemiseksi. Välittömien ja tarkkojen arvioiden ja päätöksien teko vaatii erittäin syvää keskittymistä. Tärkeintä on johdonmukaisuus. Samanlaista, korkeatasoista esitystä edellytetään niin kilpailun alussa kuin tunteja myöhemmin päivän viimeisessä ottelussa.

Monissa tapauksissa tuomari on entinen kilpailija, joka on tosissaan perehtynyt judoon ja harjoitellut sitä. Tuomariksi siirtyminen on osa luonnollista kehitystä judokana ja tarjoaa mahdollisuuden toteuttaa samoja judon periaatteita, joita kilpailu aikoinaan tarjosi.

Tuomaroinnin paineet aiheuttavat monille samanlaisen sisäisen tunnetilan kuin he tunsivat ottelijoina. Toiset nauttivat tästä tunteesta, koska se muistuttaa heitä ajasta, jolloin he ottelivat. Henkiset paineet eivät kuitenkaan synny itsestään, vaan ne aiheutuvat tapahtumasta, ottelijoista, valmentajista, katsojista, televisiosta ja tuomarikomissiosta. Tällaiset tunteet pitää hallita ja sysätä syrjään, mieli tulee tyhjentää epäolennaisista ajatuksista ja tunteista, kun valmistautuu tärkeään edessä odottavaan tehtävään.

Tuomarin tulee valmistautua kilpailuun samankaltaisesti kuin kilpailija, huomioiden sellaiset seikat kuten: aikaerorasituksen, fyysisen kunnan ja levon, jotta olisi virkeä, tyyni ja energinen. Ennen kilpailun alkua, yleensä päivää ennen, tuomarin tulisi tutustua kilpailupaikan järjestelyihin, pistetaulujen sijaintiin, ajanottajiin, pistetaulun pitäjiin ja lääkintäryhmän sijaintiin. Huipputason kilpailuissa, kuten Olympialaisissa ja Maailman mestaruuskilpailuissa, tehtävä kenraaliharjoitus on välttämätön television, kuuluttajien ja tuomareiden sujuvan yhteistyön takaamiseksi. Tämän tapainen perehtyminen auttaa vähentämään kilpailua edeltävää hermostuneisuutta ja valmistaa tuomarin henkisesti tulevaa kilpailua varten.

Mattotuomarin rooli

Tuomarin perustehtävänä on: 1) varmistaa, että ottelijat kamppailevat reilusti ja kunnioittavat judon perinteitä, 2) johtaa ottelua kuten ottelijoiden kannalta on parasta, antaen heille vapauden otella IJF:n ottelusääntöjen määräämissä rajoissa. Tämä vaatii tuomarilta vahvaa persoonallisuutta ja asennetta, nöyryä, mutta itsevarmaa, muttei röyhkeää tai määräilevää otetta.

Mattotuomarin tulee arvostella tehdyt tekniikat ja langettaa tuomiot kielletyistä toimenpiteistä ollen jämäkkä, inhimillinen ja puolueeton, käyttämättä kuitenkaan väärin hänelle annettua valtaa. Sääntöjä ei saa tulkita liian omaleimaisesti, vaan tulkinnan tulee noudattaa IJF:n tuomarikomission näkemystä mahdollisimman hyvin.

IJF on kehittänyt kolmen tuomarin systeemin: tuomaroinnin haastavuuden johdosta matolla on yksi mattotuomari ja maton reunalla kaksi pöytätuomaria. Kahden pöytätuomarin tehtävänä on tukea mattotuomaria omilla näkemyksillään, jotka he ovat muodostaneet eri näkökulmasta kuin mattotuomari. Pöytätuomarit ovat yhteydessä mattotuomariin radion ja pienten eleiden avulla. Eriävyytilanteissa mattotuomarin on hyväksyttävä ryhmän tuki mukisematta, koska kyse ei ole yksilön oikeassa tai väärässä olemisesta. Lopullinen, kilpailijan kannalta reilu ja oikeudenmukainen, päätös tehdään tuomariryhmänä enemmistö kolmesta määrää -periaatteella.

Toimitsijoiden kanssa toimimisessa vaaditaan ryhmätyötä ja tehokasta kommunikointia niin sanallisesti kuin elekielellä. Koska ottelun aikana annetaan lukuisia käskyjä, tulee mattotuomarin varmistaa, että ajanottajat ja pistetaulun hoitajat ymmärtävät ne täysin. He, kuten tuomarikin, uhraavat vapaaehtoisesti aikaansa ja muodostavat yleisen tukiryhmän, joten heitä tulee kohdella sen mukaisesti.

Mattotuomarin ja pöytätuomareiden tulee olla puolueettomia, tarkkaavaisia, arvokkaita ja tyyniä, muttei välinpitämättömiä eikä väkinäisiä. Tunteet tai ulkoiset seikat eivät saa vaikuttaa tuomareiden lahjomattomuuteen ja päätöksiin.

Kehittyminen tuomarina

Kuten ottelija kamppailee parantaakseen suoritustaan ja tullakseen mestariksi, tulee myös tuomarin tehdä parhaansa parantaakseen suoritustaan. Kuitenkaan, toisin kuin ottelijoilla, tuomareiden välillä ei ole kilpailua eikä sitä tule sallia lainkaan. Kehitystä mitataan itse asetettujen tavoitteiden ja vertaisten antamien tunnustusten kautta.

Tuomiot tulee julistaa varmasti auktoriteetin säilyttämiseksi. Tämä taito vaatii jatkuvaa harjoittelua ja se voidaan saavuttaa ainoastaan todenmukaisella tuomitsemisella. Jopa huipputuomarin tulee tuomita mahdollisimman monissa kilpailuissa kilpailun tasosta riippumatta ja pyytää aina kollegoiltaan palautetta suorituksistaan jatkaakseen tuomarina kehittymistä. Vastaavat tuomarit tarvitsevat myös käytännön harjoittelua tatamilla pysyäkseen taitavina ja heidän tulisi tuomita aina kun mahdollista. Kaikkien tuomareiden tulee osallistua läpi uransa seminaareihin parantaakseen tietämystään ja terävöittääkseen tuomitsemistaitoja; heidän tulee pyytää palautetta ja neuvoja ongelmiinsa kokeneemilta veteraaneilta ymmärtääkseen paremmin oikeat ratkaisut ja heidän tulisi ottaa vastaan ystävällisesti hienotunteiset hyvää tarkoittavat keskustelut kollegoiden kanssa suhtautuen niihin eräinä tapoina kehittyä.

IJF:n ottelusääntöjä tulisi kerrata säännöllisesti ja erityisesti juuri ennen tärkeää kilpailua. Käsimerkit, vartalon liikkeet ja äänikomennot tulee harjoitella peilin edessä. Ne tuomarit, jotka voivat videoida tuomarointinsa, voivat oman työskentelyn uudelleen tarkastelun avulla analysoida itseään.

Oppimisella ja kehittymisellä ei ole rajaa. Täydellisyyttä ei voi ikinä saavuttaa, mutta sitä tulee tavoitella aina innostuneesti.

Opastusvelvollisuus

Kaikilla kokeneilla tuomareilla on velvollisuus tukea nousevien ja tulevien tuomareiden kehitystä. Tarkkaillessaan paikallisia tai alueellisia kilpailuja pystyy vanhempi tuomari ymmärtämään paremmin alempitasoisten tuomarien ongelmia ja yleisimpiä virheitä ja auttaa niiden korjaamisessa. Alempien tasojen opastus ja valvonta ruokkii tuomarien kehitysjärjestelmää ja takaa huipputasoisien kansainvälisen tuomariuden jatkuvuuden.

Opastusvelvollisuus ja kyky istuttaa varmuutta muihin edellyttävät erityisiä ominaisuuksia. Kokeneemman tuomarin on kyettävä opastamaan toisia ilman suoranaista puuttumista tai ylivaltaa

toisen asioihin. Liiallinen puuttuminen voi saada toisen tuomarin hämilleen, loukkaantuneeksi tai hermostuneeksi. Samalla katsojille voi tulla sellainen kuva, ettei tuomariryhmä tiedä, mitä se on tekemässä. Suora puuttuminen on tarpeellinen ainoastaan silloin, jos näyttää tapahtuvan suoranainen oikeusmurha, kuten vakava tekninen virhe. Tällöin puuttuminen on tarpeen ottelijoiden reilun kohtelun saavuttamiseksi.

Pöytätuomarin rooli

Pöytätuomari on tärkeä tuomariryhmän jäsen, jolla on yhtäläinen äänioikeus, mutta erilaiset velvollisuudet kuin mattotuomarilla. Suurimmassa osassa kilpailuista käytetään yhtä mattotuomaria ja kahta pöytätuomaria, mutta toisinaan tuomiot voidaan tehdä mattotuomarin ja yhden pöytätuomarin avulla. Ryhmän jäsenet kierrättävät tehtäviä keskenään.

Pöytätuomareilla, jotka istuvat ottelun alueen ulkopuolella, pistetaulun pitäjien läheisyydessä pöydän ääressä, on näkymä ottelualueelle ja erityisesti arvokilpailussa videotarkistusmahdollisuus ja radioyhteys mattotuomariin.

Pöytätuomareiden tulee arvioida ottelun kulkua itsenäisesti ja olla valmiina ilmaisemaan mielipiteensä siihen, mitä matolla tapahtuu. Pöytätuomarin tehtävä vaatii samaa tietämystä, keskittymistä ja ominaisuuksia kuin mattotuomarin tehtävä.

Kuten mattotuomarin, myös pöytätuomareiden on tarkkailtava pistetaulua, jotta siihen tehtävät merkinnät kirjautuvat oikein. Aika ajoin, erityisesti jokaisen komennon jälkeen, tulee pistetaulun oikeellisuus tarkistaa.

Eettiset pelisäännöt

Kansainväliset tuomarit edustavat Kansainvälistä judoliittoa ja Kansainvälistä tuomarikomissiota sekä ottelualueella että sen ulkopuolella. On siis tärkeää, että he käyttäytyvät esimerkillisesti joka tilanteessa.

Kansainvälinen tuomari on asiantuntija: huoliteltu ilmiänsultaan, ilmoittautuu ajoissa kaikkiin kokouksiin ja toimeksiantoihin, on valmis osallistumaan täysin viimeiseen otteluun saakka ja on läsnä palautetilaisuuksissa kunnes vastaava tuomari tai komissio antaa luvan lähteä.

Mattotuomarilla on velvollisuus pysyttäytyä käytössä olevissa kansainvälisissä judokäytänteissä ja IJF:n ottelusäännöissä niiden uusimpine mukautumineen ja tulkintoineen.

Tuomari ei saa asettaa puolueettomuuttaan kyseenalaiseksi. Hänen pitäisi pysytellä poissa puolueettomuutensa kyseenalaistavista tilanteista ja pysyä kilpailun aikana tuomareille varatulla alueella välttämättä keskustelua kilpailijoiden ja valmentajien kanssa.

Tuomari on vastuussa judohengen suojelemisesta tuomitsemalla reilusti ja tekemällä puolueettomia päätöksiä. Säilyttääkseen puolettomuutensa, on parasta, että tuomari kieltäytyy kaikista kansainväliseen judokilpailuun lähetettävän judojoukkueen valmentajan tai joukkueenjohtajan tehtävistä.

Kaikkien tuomareiden olisi avustettava nousevien tuomareiden tulevaisuuden kehitystä ottamalla vastaavan tuomarin rooli kansallisissa ja maanosallisissa tuomariohjelmassa tarjoten tietämystä, neuvoja ja tukea.

Tuomaroiminen vaatii ryhmätyötä. Tuomareiden on toimittava yhteishengessä kollegoidensa kanssa ottaen huomautukset auliisti henkilökohtaisen kehittymisen kannalta, ja kun on soveliaista, tarjota toisille neuvoja tahdikkaasti ja rakentavasti. Tuomaroiminen, työpajat ja seminaarit vaativat intohimoa. Tuomarin tulisi pitäytyä kohtuullisessa alkoholin nauttimisessa ja varmistaa riittävä lepo kilpailua tai työpajaa edeltävinä päivinä, ollakseen energinen ja ajatuksen juoksultaan terävä.

2. Tuomarin ominaisuudet

Auktoriteetti

Mattotuomari on keskeinen auktoriteetti ottelussa - ekspertti. pöytätuomarit, toimitsijat, kilpailijat ja valmentajat odottavat hänen ohjaavan ottelua, säilyttävän sen hallinnan ja pitävän voimassa IJF:n judosääntöjä. Auktoriteetti ei synny automaattisesti mattotuomarin aseman myötä. Se on yksilöllinen ominaisuus, joka kehittyy ajan kuluessa. Auktoriteetti on mitattavissa ja voimakas auktoriteetti synnyttää kunnioitusta, luottamusta ja uskottavuutta.

Auktoriteetin syntyminen vaatii osaamista kaikilla tuomarin ominaisuusalueilla. Heikkous jollakin alueella voi latistaa auktoriteetin nopeasti.

Luodessaan auktoriteettia on tuomarin pysyttävä rauhallisena, itsevarmana ja järjestelmällisenä, jopa kaikkein vaikeimmissa tilanteissa. Erinomainen tietämys judon käytänteistä ja IJF:n judosäännöistä ovat välttämättömiä. Kaikkein tärkein seikka tuomariryhmän tehokkaan toimimisen kannalta ovat pöytätuomareiden ja mattotuomarin välille kehittyvät hyvät suhteet.

Pöytätuomarin avustava rooli

Pöytätuomarit ovat tathamilla olevan mattotuomarin avustavassa roolissa. Yksikin pöytätuomarin yritys vaikuttaa liikaa mattotuomariin vaarantaa koko ryhmän auktoriteetin.

Pöytätuomarin on annettava mattotuomarille aikaa julistaa tuomio. Vain sellaisissa tilanteissa, joissa pöytätuomari on eri mieltä mattotuomarin näkemyksestä tai mattotuomari ei julista mitään on pöytätuomarin ilmaistava mielipiteensä. Pöytätuomari, joka ilmoittaa pisteet heitosta ennen mattotuomaria tai samanaikaisesti hänen kanssaan loukkaa tämän toimivaltaa. Tämä on haitallista ryhmän yhtenäisyydelle.

Itsevarmuus

Auktoriteetti vaatii varmuutta. Kun mattotuomari julistaa tuomion, ei hän saa katsoa suoraan pöytätuomareihin heidän mielipiteensä nähdäkseen. Tällainen suora katsominen osoittaa itsevarmuuden puutetta. Samalla kun mattotuomari julistaa tuomion sanallisesti ja käsimerkillä, on hänen käännyttävä hiukan (1/4 käännös), jotta hän voi havaita ääreisnäöllään pöytätuomariparin. Tällaisen kääntymisen ansiosta myös jokainen kilpailuhallissa olija näkee annetun käsimerkin. Kääntymisestä ei pidä kuitenkaan saada sellaista vaikutelmaa, että mattotuomarin tarkoituksena on varmistaa tuomio pöytätuomarilta.

Mattotuomarin jatkuva pöytätuomareiden katsominen ennen tuomioita tai niiden jälkeen ilmentää itsevarmuuden, tietämyksen ja kyvykkyyden puutetta. Joillakin tuomareilla on tapana katsoa tuomarikomissiota tai tutkinnon vastaanottajia, joka sekin ilmentää itseluottamuksen puutetta.

Tuomarineuvottelu

Tuomarineuvottelut ovat erittäin harvinaisia ja niitä tulee välttää viimeiseen saakka, koska ne hidastavat ottelun kulkua. On kuitenkin tilanteita, joissa tuomarineuvottelu on välttämätöntä pitää. Tällaisia tilanteita ovat keskustelut varoituksista tai tilanteista, joita kansainväliset ottelusäännöt eivät kata. Tällöin mattotuomari tulee pöytätuomareiden luo ja tilanne ratkaistaan nopeasti.

Erilaisten mielipiteiden esittäminen

Tuomarin on oltava varma komennoistaan tai julistuksistaan. Tilanteita, joissa pöytätuomarien ehdotus voittaa mattotuomarin ehdotuksen kuitenkin tulee. Pöytätuomarit saattavat nähdä tilanteen paremmin erilaisen sijaintinsa ja videotarkistuslaitteiston ansiosta ja siten arvioida sen paremmin. Pöytätuomarien päätöksen hyväksyminen ei vähennä mattotuomarin auktoriteettia, joten muutos on tehtävä vastaväitteittä.

Erimieltä olevan pöytätuomarin on ilmaistava kantansa nopeasti ja kerrottava se toiselle pöytätuomarille. Jos toinen pöytätuomari ilmaisee olevansa samaa mieltä, niin pyytävät he mattotuomaria muuttamaan ehdotuksensa ja silloin täytyy mattotuomarin tehdä sopiva korjaus. Jos mattotuomari ei näe pöytätuomareita sopivan ajan kuluttua, käyttävät he radiota huomion saamiseksi ja muutoksen ilmoittamiseksi.

Tuomioiden liikkumisvara

Pöytätuomareiden on kunnioitettava mattotuomarin auktoriteettia ja sallia hyväksyttävissä määrin liikkumisvara tuomioissa ja päätöksissä. Pöytätuomarin on pidättäydyttävä jokaisen päätöksen muuttamishalusta, ellei karkeita virheitä tapahdu jatkuvasti. Jokaisen tuomion jälkeinen tuomioiden muutattaminen antaa mattotuomarista huonon kuvan, sekä vähentää ryhmän yhtenäisyyttä. Mattotuomari voi hermostua pöytätuomarin jatkuvista keskeytyksistä ja tämä vaikuttaa ryhmän yhteenkuuluvuuteen.

Pöytätuomari, joka toimii tällä tavalla koetilanteessa, ei läpäise koetta mattotuomaria kohtaan puuttuvan kunnioituksen ja ryhmän yhtenäisyyden ylläpitämisen ymmärtämättömyydestä johtuen. Tämäntapaista pöytätuomarointia on vältettävä.

Työskentely kokemattomampien tuomareiden kanssa

Alueellisissa ja kansallisissa kilpailuissa kokemattomat ja kokeneet tuomarit ryhmäytetään, jotta saadaan kauttaaltaan vahva ryhmä. Tämän ansioista kokemattomat tuomarit saavat valvonnan alaista ja ohjaavaa kokemusta kokeneemmilta tuomareilta. Tällaisissa tilanteissa kokeneemman pöytätuomarin tuki ja tilanteisiin puuttuminen saa olla hallitsevampaa ja hyväksyttävämpää.

Lääkärin tutkimus

Ainoastaan mattotuomarilla on lupa lähettää ottelija tatamin reunalle lääkärin hoidettavaksi. Kun lääkäri hoitaa ottelijaa, seuraa toinen pöytätuomari hoitotoimenpidettä vierestä. Mattotuomarin ja pöytätuomarien tehtävänä on kuitenkin varmistaa, että lääkäri toimii ottelusääntöjen mukaisesti. Mattotuomari arvioi, tapahtuiko loukkaantuminen kielletyn teon seurauksena. Mikäli loukkaantumisen syy on loukkaantuneen ottelijan, hän häviää ottelun. Mikäli loukkaantumisen syy on loukkaantumattoman ottelijan, loukkaantumaton ottelija häviää ottelun. Mikäli loukkaantumisen aiheuttajana ei voida pitää kumpaakaan ottelijaa, häviää ottelija, joka ei pysty jatkamaan ottelua.

Yhteistyö toimitsijoiden kanssa

Ainoastaan mattotuomari tekee pistetaulun merkintöjen korjaukset. Jos pöytätuomari havaitsee virheen pistetaululla (esimerkiksi yuko on sinisellä, vaikka se pitäisi olla valkoisella ottelijalla), pöytätuomarin on ilmoitettava asiasta mattotuomarille. Suurimmassa osassa tapauksista ei tuomarineuvottelua tule pitää. Mattotuomari voi keskeyttää ottelun ja korjata virheen. Pöytätuomarit eivät saa milloinkaan asioida suoraan ajanottajien tai pistetaulunhoitajien kanssa. Se on mattotuomarin tehtävä.

Ottelu- ja kilpailualueen kontrollointi

Mattotuomarilla ja pöytätuomareilla on täydellinen toimivalta kilpailualueella. Kaikki valokuvaajat, katsojat, apuvalmentajat tai muut kilpailijat on poistettava kilpailualueen välittömästä läheisyydestä. Tuomarin epäonnistuminen siinä osoittaa kyvyttömyyttä hallita omaa aluettaan.

Kilpailijoiden ei tulisi ikinä sallia korjata judogiaan ilman tuomarin lupaa. Kilpailija, joka tekee niin, loukkaa mattotuomarin auktoriteettia. Mattotuomarin on vältettävä kaikkea keskustelua ottelualueella olevien kilpailijoiden kanssa, ellei kyse ole varoituksen selventämisestä tai vamman sijainnin kysymisestä.

Olemus

Tuomarin ympärillä oleva sädekehä on suoraan verrannollinen hänen ulkoiseen vaikutelmaansa, tapoihinsa ja käyttäytymiseensä. Olemus on myös läheisessä yhteydessä muihin tuomarin ominaisuuksiin ja yksi ainoa virhe voi vahingoittaa olemusta merkittävästi. Olemus on sisäistä. Se ei ole mitään, jota voitaisiin pakottaa esiin aggressiivisella käyttäytymisellä.

Esiintyminen

Asiantuntijamainen esiintyminen alkaa kunnolla istuvasta vaatetuksesta. Säännönmukaiseen kansainväliseen tuomaripukuun kuuluu musta pikkutakki, IJF:n/tumma kansallisen liiton solmio, harmaat housut, tummat sukat ja valkoinen kauluspaita. Asusteiden tulee olla hyvässä kunnossa, puhtaita ja vasta silitettyjä. Useamman päivän kestävät kilpailut vaativat puhtaan paidan jokaiselle päivälle ja huomiota henkilökohtaiseen siisteyteen (huoliteltu olemus ja leuka sileäksi ajettu). Mustan pikkutakin on oltava napitettuna kilpailualueella oleskeltaessa.

Tavat

Asennon, liikkumisen ja eleiden on tapahduttava luonnollisesti olosuhteista huolimatta. Jos tuomari kiinnittää omien tapojensa takia henkilökohtaista huomiota, saattaa tämä viedä huomion pois ottelusta ja aiheuttaa väkinäistä esiintymistä.

Tuomarin olisi omaksuttava perusseisoma-asento, käsivarret ja kädet rentoina vartalon sivuilla painon ollessa etummaisella jalalla, merkkinä kiinnostuksesta. Nojaamista takimmaiselle jalalle on vältettävä, sillä tällainen asento ilmentää kiinnostuksen puutetta, eikä sitä voida pitää asiantuntijamaisena.

Käsivarsien olisi heiluttava luonnollisesti, muttei liioitellusti tatamilla kävellessä. Yleensä ottaen käsivarret olisi pitää rentoina vartalon lähellä.

Kun ottelijaa heitetään, olisi mattotuomarin oltava sellaisessa paikassa, että näkee koko iskeytymispisteen tatamissa. Tuomari ei saa räpäyttää silmiään tai kääntää vartaloaan tai päätänsä uken

iskeytyessä mattoon. Tällaiset oikut johtavat helposti huomion pois ottelusta. Tuomarin on oltava mukana ottelun kulussa ja ennakoida ottelijoiden liikkumissuuntaa ja liikkua heidän mukaansa. Hän ei kuitenkaan saa eläytyä otteluun niin, että vartalon liikkeet alkaisivat matkia ottelijoiden heittoyrityksiä.

Kun suoritus tapahtuu, on tuomarin näytettävä sopiva merkki käsivarrellaan, ei koko vartalollaan. Sellaista ilmehtimistä kasvoilla tai pään liikkeillä, joka voi antaa valmentajille tai katsojille vaikutelman, että suoritus onnistui melkein, tulee välttää. Se heikentää tuomarin olemusta.

Tuomari ei saa nojata käsillään polviin tai tatamiin nojautuessaan eteenpäin ottelijoiden yläpuolelle tarkoituksenaan valvoa ne-wazaa. Tällaiset asennot voivat vaikeuttaa liikkumista ja aiheuttaa käsimerkkien tarpeetonta myöhästymistä. Käsien ja käsivarsien olisi oltava kutakuinkin yhdensuuntaisena säärien kanssa, rentoutuneesti ja luonnollisesti.

Käyttäytyminen

Tuomarin esityksen olisi säilyttävä johdonmukaisena, tyyneenä ja rauhallisena. Rauhallisuus on olennaista hyvän olemuksen kehittymisessä ja säilymisessä. Nyrkkien puristelu, käsivarsien heiluttelu lähelle ja kauas vartalosta, otsan kurtistelu, nykäyksittäiset liikkeet ja jatkuva vaatetuksen järjestely ovat merkkejä hermostuneisuudesta, joten niitä on vältettävä.

Käsivarret eivät saa olla ikinä puuskassa rinnalla. Se ilmentää ylimielisyyttä, ylemmyyttä ja sulkeutuneisuutta. Tuomarin on oltava aina nöyrä ja halukas oppimaan uusia asioita. Tyyneyden ylläpitäminen vaikeissa tilanteissa on olennaista tuomarin tehtävässä ja hyvän olemuksen ylläpitämisessä. Tuomari kehittää yleensä tietynlaisen rytmin liikkumiselleen, käsimerkkien näyttämislleen ja tilanteiden hoitamislle. Olipa toiminta matolla sitten hidasta tai hyvin nopeaa, on tuomarin kuitenkin pysyttävä tyyneenä ja keskittyneenä. Kaikki rytmin muutokset, normaalia nopeampi kävely tai käsimerkkien nopeuttaminen voivat olla merkkejä tyyneyden menettämisestä. Yksi tapa kehittää itselleen johdonmukainen tyyli on tuomita mahdollisimman usein korkeammilla tasoilla. Korkeamman tason kilpailuissa toiminta on nopeampaa ja siellä syntyy useammanlaisia tilanteita.

Jopa kaikkein kokeneimmankin tuomarin tuomio voi tulla muutetuksi. Tätä ei tulisi ikinä ottaa henkilökohtaisesti. Jos tuomarin tunteet eivät ole hallinnassa ja tasapainossa suoritus kärsii. Sellaiset kasvojen ilmeet tai käsimerkit, jotka voivat ilmaista erimielisyyttä pöytätuomareiden kanssa, osoittavat huonoa makua ja heikentävät ryhmän yhtenäisyyttä. On tärkeää, että kolme tuomaria toimii yhtenä, täydentäen ja auttaen toinen toistaan.

Ottelijan vakavan loukkaantumisen tai nopeasta kuristuksesta seuranneen tajuttomuuden tapahtuessa on välttämätöntä, että tuomari säilyttää tilanteen johdon ottelijan turvallisuuden ja hyvinvoinnin kannalta.

Vahva ryhmätyö edistää erinomaista tuomarointia ja siitä on hyötyä sekä ottelijoille että judolle. Kenestäkään ryhmän jäsenestä ei pitäisi sanoa tai häntä vastaan tehdä mitään, mikä voisi heikentää ryhmän yhtenäisyyttä.

Tuomarin on aina kunnioitettava kilpailijaa, osoittaen kohteliaisuutta ohjatessaan kilpailijan takaisin aloituspaikalleen ja välttämättä koskettamasta häntä. Ainostaan sonomama -tilanteessa kilpailijan koskettaminen on välttämätöntä ottelun pysäyttämiseksi ja jatkamiseksi.

Mikään ei vahingoita tuomarin olemusta yhtä nopeasti kuin kiinnostuksen puute. Tuomari, joka on kiinnostuneempi viereisen ottelun tapahtumista tai joka katselee ympärilleen otteluhallissa jokaisen matte-komennon jälkeen tai katsoo jatkuvasti tuomarikoejuryyn, osoittaa läsnäolokyvyn heikkoutta ja puutetta.

Pöytätuomari

Myös pöytätuomarin asento on tärkeä ryhmän yleisen olemuksen kannalta. Selän on oltava suora, käsien on levättävä pöydällä kämmenet alaspäin ja kehon on oltava hieman eteenpäin kallistuneena kiinnostuksen osoituksena.

Pöytätuomarin tulee katsoa ottelijoita. On erittäin helppoa kertoa milloin tuomarin silmät alkavat vaellella. Täydellinen asiantuntija pystyy keskittymään täydellisesti otteluun, jopa monien tuntien tuomaroinnin jälkeen.

Asiantuntijuus

Tuomarin olemus saa tukea hänen asiantuntijamaisesta suhtautumisestaan kaikkiin asioihin sekä tatamilla että sen ulkopuolella. Asiantuntijana tuomari on velvollinen olemaan ajoissa paikalla, olemaan kunnolla pukeutunut, olemaan läsnä kilpailuja edeltävissä kokouksissa, tuomaroimaan koko päivän valittamatta, pysymään paikalla kilpailun loppumiseen saakka ja lähtemään vasta, kun kilpailujen vastaavatuomari antaa siihen luvan.

Kilpailun aikana tuomarin on pysyteltävä tuomareille tarkoitettulla istuma-alueella, ellei hänelle anneta lupaa lähteä. Hän huomioi valmistautumiset ilmoittautuen tehtäviinsä ajoissa. Hän analysoi tuomarointiaan ja etsii kehittymiskeinoja. Hän kohtelee kilpailujen järjestäjiä, toimitsijoita, valmentajia ja kilpailijoita kunnioittavasti, eikä keskustele toisten tuomareiden esityksistä ellei kyseinen tuomari asiasta kysy. Tuomari ei saa ikinä keskustella toisen tuomarin virheistä tai esityksestä kenenkään kanssa. Toisen tuomarikollegan väheksyminen on todella epäammattimaista.

Olemus ei ole ominaisuus, joka voidaan vain käynnistää tai sammuttaa, eikä sitä voi ansaita pelkästään tatamilla. Tuomari rakentaa olemustaan olemalla asiantuntijamainen 24 tuntia vuorokaudessa, käyttäytyen vastuullisesti ja kunnioittavasti sekä kilpailupaikalla että sen ulkopuolella.

Sijoittuminen

Kokenut tuomari näyttää olevan aina oikeassa paikassa oikeaan aikaan saadakseen selkeän kuvan toiminnasta ja alastulosta. Tämä ei tapahdu vahingossa, vaan taito on hankittu ominaisuus, joka on kehittynyt aikojen kuluessa harjoittelun myötä.

Kun mattotuomari ottaa sellaisen paikan, että näkee ottelijoiden otteet, rajatilanteet, pöytätuomarit, ajanottajat ja pistetaulun hoitajat, aina, kun se on mahdollista.

Mattotuomari muodostaa aloituspaikassa kolmion ottelijoiden kanssa. Mattotuomarin olisi yritettävä säilyttää tämä kolmiomainen suhde ottelun aikana aina, kun on mahdollista, ollen rintamasuunnassa noin 3-4 metrin päässä ottelijoista. Tämä etäisyys on havaittu tehokkaaksi etäisyydeksi pystyottelussa, sillä se turvaa tuomarin kaikilta kilpailijoiden nopeilta liikkeiltä ja vielä tärkeämpää, heiton alastulo on mahdollista nähdä tuolta etäisyydeltä hyvin. Liian lähelle ottelijoita sijoittunut tuomari ottaa mahdollisen törmäyksen riskin, kun taas tuomari, joka on yli 4 metrin päässä, voi menettää ottelun hallinnan ja aistimisen.

Tuomarin on jatkuvasti arvioitava ja myöteelettävä ottelijoiden liikkeiden mukaan siirtyäkseen parhaaseen mahdolliseen ottelun tarkkailupaikkaan. Tuomarin on löydettävä aggressiivisempi ottelija, arvioitava otteita ja sitä, suosiiko aggressiivisempi ottelija heittoja eteen- vai taaksepäin. Tämä helpottaa liikkumista mahdollisimman hyvään paikkaan alastulon näkemiseksi. Jos tuomari joutuu liian lähelle ja arvioi heittotekniikan väärin, hän voi joutua ottelijan ahdistamaksi ja joutunee siirtymään nopeasti alta pois. Tämä voi tapahtua parhaillekin tuomareille, mutta yleisimmin kokemattomille, sijoittumisen kokemattomuuden takia.

Mattotuomarin liikkeiden on oltava sujuvia, pehmeitä ja arvokkaita. Hyvä asento ja paino jalkojen päkiöillä mahdollistavat jalkojen liukumisen tatamin pinnassa judomaisin liikkein, ayumi-ashimaisesti. Kaiken liikkumisen on tapahduttava lyhyin, tasapainoisin ja rennoin askelin. Nopeat liikkeet voivat ilmaista hermostuneisuutta tai mielen liikutusta, jotka vetävät huomion pois ottelijoista. Tuomarin on opittava rajoittamaan liikkumistaan, yleisesti ottamalla kilpailijoita vähemmän askelia.

Yleinen kokemattomien tuomareiden virhe on jatkuva jalkojen siirtely pienellä alueella. Katsoessaan hitaasti kehittyvää pysty- tai mattokamppailua, saattaa mattotuomari liu'uttaa jalkojaan aika ajoin muutamia senttejä eteen, taakse, vasemmalle ja oikealle. Tällainen tarpeeton liikehtiminen on häiritsevää ja vie huomion pois ottelusta. Tuomarin olisi pysyteltävä yhdessä paikassa ottelijoiden otellessa samassa pisteessä, mutta vaihtaa hieman paikkaa tarpeen mukaan tietyn ajan kuluttua kiinnostusta osoittaakseen ja pysyäkseen mukana ottelussa. Tämä on taito, joka saavutetaan kokemuksen myötä.

Paljon kokeneet tuomarit suunnittelevat yleensä askeleensa ja heidän liikkueensa liike päättyy seisahdukseen. Tästä uudesta asemasta on yhteys ottelijoihin taas arvioitava uudelleen. Kokemattomilla tuomareilla on tapana aloittaa liikkuminen yhteen suuntaan, vaihtaa sitten suuntaa ja päätyä sitten usein väärään paikkaan.

Ne-waza

Paras sijainti mattotuomarille on 2-3 metrin etäisyydellä ottelijoista. Mattotuomarin on pysyttävä enimmäkseen ottelun alueen sisällä, mutta on kuitenkin tilanteita, joissa on välttämätöntä ja sallittua mennä suoja-alueelle paremmin nähdäkseen. Esimerkiksi sidontatekniikassa rajalla, jossa molempien ottelijoiden päät ja kädet ovat suoja-alueelle päin, saattaa paras näkyvyys olla suoja-alueelta.

Joillakin tuomareilla on tapana olla hyvin lähellä ja nojata eteenpäin kilpailijoiden yläpuolella havaitakseen ne-waza-tilanteet mahdollisimman hyvin. Tällainen asento on kömpelö ja sitä tulisi välttää. Paljon hyväksyttävämpää on ottaa kaksi tai kolme askelta sivuille tarpeen mukaan tarkkailun kannalta. Kun ottelija tekee ne-wazassa kuristusta, saattaa tulla tilanteita, jolloin tuomarin on välttämätöntä tarkastella tilannetta paremmin havaitakseen, onko uke mennyt tajuttomaksi tai onko judogin kaulus kasvojen päällä. Monissa tapauksissa on kuitenkin havaittu, että alas tatamiin meno ei todellakaan paranna näkökulmaa. Ainostaan silloin, kun on todella välttämätöntä, voi toinen polvi ja käsi koskettaa tatamia. Tällainen asento estää nopean peräytymisen, jos ottelijat liikkuvat nopeasti. Tuomari ei saa ikinä polvistua molemmille polvilleen, koska asento haittaa liikkumista. Tällaista asentoa pidetään epäasiantuntijamaisena ja se heikentää arvokkuutta ja auktoriteettia.

Joskus sidontatilanteessa tapahtuu niin, että uke kiertää rinkiä yrittäen napata torin jalan, jolloin tori taas kiertää eteenpäin estääkseen tämän. Tuomarin on vältettävä tällöin ottelijoiden jahtaamista, vaan liikuttava vastakkaiseen suuntaan. Kannattaa siis mennä ympäri ottelijoiden selkäpuolelle, jotta voi nähdä heidän kasvonsa jälleen. Jos kiertoliike on voimakas, odottaa hyvin ennakoiva tuomari kunnes ottelijat palaavat alkuperäiseen asemaansa. Mattotuomarin on oltava sellaisessa asemassa, josta hän voi havaita sekä uken että torin kädet ja kasvot ja pystyä määrittelemään, onko vartalo hallinnassa kontrolloidusti, vai ovatko jalat ristissä torin jalan ympärillä.

Ottelun alueen raja

Kun ottelijat liikkuvat kohti ottelun alueen rajaa, niin mattotuomarin ensimmäinen velvollisuus on olla sellaisessa paikassa, että hän pystyy arvioimaan kaikki mahdolliset liikkeet ja arvioimaan tapahtuuko liike ottelun alueen sisä- vai ulkopuolella.

Kun ottelijat siirtyvät kohden ottelualueen reunaa, on mattotuomarin asetettava aivan ottelualueen rajan sisäpuolelle selkä kohden neutraalia kulmaa (kuva 1. (f), vrt. kuva 1. (d)).

Mattotuomarin on havaittava, kun hän on vaarassa tulla saarretuksi kulmaan ja kiertää toiseen suuntaan välttääkseen ottelijoiden ahdistamaksi joutumisen. Kun turva-alue on saavutettu, on mattotuomarin kierrettävä vastakkaiseen suuntaan ottelijoihin nähden.

Huomio! Tutkimuksissa on havaittu, että kaukana olleet mattotuomarit pystyvät tarkentamaan silmänsä alastulopaikkaan ennen törmäystä ja pystyvät näkemään koko selälleen tulon. Teoreettiselta kannalta tarkasteltuna: kun tuomari hakeutuu kauemmas ottelijoista, silmien ja laskeutumispaikan kulma loivenee ja näkökulma on suotuisampi. Tämä on eräs syy sille, miksi tutkimukset ovat osoittaneet oikeiden arvioiden määrän lisääntyneen ottelualueen reunalla tehdyissä tuomioissa.

Havainnointi

Havainnoinnin ja sijoittumisen taidot ovat toisiaan täydentäviä. Kuten edellisessä kappaleessa osoitettiin, on tuomarin oltava hyvässä paikassa nähdäkseen ottelijoiden tekniikat ja toimenpiteet säilyttäen samalla pöytätuomarit, pistetaulun, ajanottajat, valmentajat jne. ääreisnäöllisen valvonnan piirissä. Sijoittumisen taito takaa sen, että tuomarin katse on kiinnittyneenä oikeaan paikkaan oikeaan aikaan saadakseen kilpailuympäristöstä olennaisen tiedon.

Havainnoimisen taito määrittelee sen, miten hyvin monimutkainen informaatio kyetään käsittelemään samanaikaisesti. Mattotuomari on ottelun keskeinen auktoriteetti ja hänellä on monia velvollisuuksia: johtaa ottelua, säilyttää hallinta ja ohjata ottelijat ottelemaan IJF:n sääntöjen mukaan. Tämä edellyttää, että tuomari tarkkailee kaikkea ottelualueella ja sen lähellä, jo ennen kuin ottelijat saapuvat sille, ottelun aikana ja kun he poistuvat siltä.

Monimutkaisen visuaalisen tiedon käsittelyn taito erottaa poikkeuksellisen etevän tuomarin kokemattomammasta. Tuomari, jolla on harjaantunut silmä ja tehokas ääreisnäkökyky, on oppinut käsittelemään olennaisen ottelijoilta saamansa tiedon ensisijaisissa prosesseissa, kun samanaikaisesti muu toisarvoinen tieto käsitellään taka-alan prosesseissa. Tämä vaatii syvää keskittymistä. Kun toisarvoinen informaatio vaatii enemmän huomiota, käsittelee kokenut tuomari sen unohtamatta ensisijaista tehtävää. Taka-alan huomioiden kierrättäminen eri näkökulmista sopivin ajoin mahdollistaa tuomarin koko ottelun tehokkaan tarkastelun.

Havaintoprosessi on samankaltainen, kuin kolmella pallolla jongleeraamisen, opettelu. Aloittelija keskittyy yhteen palloon kerrallaan, pudottaen sen vuoksi kaksi muuta. Lopulta satojen yritysten jälkeen, käyttäen yhtä palloa, sitten kahta ja lopulta kolmea, perusjongleeraminen hallitaan. Kokeneen jongleerin silmät eivät seuraa vain yhtä palloa, vaan kaikkia kolmea yhtä aikaa. Sama malli pätee tuomarointiinkin. Kokematon tuomari tarkkailee vain yhtä ottelun näkökohtaa, kun taas kokeneempi havainnoi moninaisia kilpailun näkökohtia.

Kuten jongleerin, on tuomarin tuomittava satoja kertoja hallitakseen taidon. Kokemattomalla tuomarilla on taipumus tarkkailla vain sitä, mitä hänen on käsketty tarkkailla. Hitaasti, vuosien harjoittelun jälkeen, nämä yksittäiset huomioidut tulevat toisarvoisiksi. Lopulta tuomarilla on kyky tarkastella ottelua kokonaisuutena.

Käytäntö

Tuomarin on havainnoitava ottelualuetta jo tatamille saapuessaan. Ovatko matot tiukasti toisissaan

kiinni, ovatko ne puhtaat esim. verestä? Onko pistetaulu tyhjennetty? Ovatko ajanottajat ja pistetaulunhoitajat paikoillaan?

Kun ottelija saapuu, on mattotuomarin tarkistettava, ettei ottelijalla ole koruja (kelloja, sormuksia, korvarenkaita), veren tahrinmaa tai repeytyynyttä judogia. Judogin on oltava myös sääntöjen mukainen koon ja pituuden suhteen. Lisäksi on varmistettava, että ottelijan jalat ovat puhtaat ja että pitkä tukka on sidottu taakse kunnolla. Tarkistuksen on tapahduttava ainoastaan näönvaraisesti. Ottelijan fyysinen tarkistus ei ole judokäytänteiden mukaista ja sen tekeminen olisi epäasiantuntijamaista.

Ensisijaisessa tarkkailussa ovat ottelijat siitä hetkestä lähtien, kun he astuvat tatamille ja siihen saakka, kun he siltä poistuvat. Joillakin tuomareilla on tapana irrottaa katseensa ottelijoista pistesuorituksen julistuksen jälkeen tai Matten ja soremaden julistuksen yhteydessä.

Kun suorituksesta annetaan pisteitä, on tuomarin säilytettävä katsekontakti toriin heittäjän määrittämisen takia. Jotkut tuomarit tekevät virheen katsomalla ylös, erityisesti ipponin julistaessaan ja katsoessaan uudelleen, he eivät voi enää määrittää heittäjää ottelijoiden pyörähdettyä heiton jälkeen.

Sama pätee ne-waza -tilanteissa. Kun sidonnasta julistetaan Ippon, on mattotuomarin määritettävä, kumpi ottelijoista hallitsee tilannetta. Jos sininen on voittaja, on hyvä tapa toistaa ”sininen” päässään kunnes voittaja julistetaan. Jos tuomari ei kykene määrittämään toria, on tilanne todella tukala. Tällaista tilannetta ei saisi tapahtua kuin hyvin harvoin, mutta jos mattotuomari ei tiedä kuka ottelun voitti, on parempi kysyä kulmatuomareilta tuomarineuvottelussa tai huomaamattomalla eleellä: ”Sininen vai valkoinen?” eli ”Kachi ao, shiro?”, kuin yrittää arvata voittaja ja julistaa väärä ottelija voittajaksi.

Toisarvoisen huomion on vaihdeltava eri asioissa kilpailualueen taka-alalla ja sen kohdistaminen riippuu ottelun tilanteista. Esimerkiksi, käsimerkin jälkeen on suotavaa siirtää toisarvoisen huomioinnin painopiste ääreisnäköä käyttäen, ensin pöytätuomareihin 1-2 sekunniksi, ja sitten pistetauluun, kun ensisijainen havainnointi pidetään koko ajan ottelijoissa. Tätä menetelmää käyttäen virhe pistetaululla, kun se tapahtuu, havaitaan ja korjataan viiden sekunnin sisällä alkuperäisen näytön tekemisestä. Virheen ei pitäisi ikinä antaa mennä havaitsematta kauempaa kuin viisi sekuntia. Pidemmän ajan kuluttua havaitsemattomasta virheestä johtuneet sekaannukset tekevät virheen oikaisemisen paljon vaikeammaksi.

Kun ottelijat siirtyvät kohden ottelun alueen rajaa, on mattotuomarin alettava määrittää rajan sijaintia ollakseen oikeassa paikassa havaitakseen tapahtuiko tekniikkaottelu alueen sisä- vai ulkopuolella. Aina kun ottelija astuu ulos molemmilla jaloillaan ilman hyökkäystä tai puolustusta, tulee komentaa matte johdonmukaisuuden säilyttämiseksi.

Ottelijoiden judogin ja esiintymisen havainnoinnin on oltava ottelun aikana tarkkaa. Tuomarin vastuulla on taata, että arvokkuus säilyy eikä etuja synny.

Takkien ei tarvitse olla täydellisesti paikallaan ottelun aikana. Niin kauan kuin molempien ottelijoiden puvut ovat yhtä epäjärjestyksessä, eikä siitä synny etuja tai haittoja kummallekaan ottelijoista, annetaan ottelun jatkoa. Tuomari, joka jatkuvasti keskeyttää ottelun ja määrää ottelijat korjaamaan pukunsa, pidättelee ottelun luonnollista vauhtia.

Ottelu on keskeytettävä, jos ottelijan hiukset aukeavat haitaten otteen saamista. Samoin, jos housut ovat löysällä tai tippumassa tai vyö on sitomatta, on ottelu keskeytettävä ja judogi korjautettava.

Ääni

Komentojen esitystavasta on ilmennyttävä harkittu päätös, varmuus ja hallinta. Kun tämä tehdään hyvin, se auttaa luomaan auktoriteettia ja olemusta, jota tuomari käyttää ottelun alueella. Äänensävy, äänen vaihtelu ja äänen räjähtävyys helpottavat ottelun hallintaa, erityisesti yleisöön menevissä jännittyneissä otteluissa.

Komennot on suoritettava siten, että ottelijat, ajanottajat, pistetaulunhoitajat ja katsojat kuulevat ja

ymmärtävät ne. Tämä onnistuu äänen selkeydellä, voimakkuudella ja suuntaamisella.

Ääntämisen selkeyttä parannetaan painotuksella. Yleensä, judokomennoissa, viimeistä sanan tavua tulee painottaa ja vokaalien tulee olla lyhyitä. Seuraavassa on suuntaviivoja ääntämiselle:

z soinnillinen z, kuten englannin z – size, waza-ari

y kuten suomen j, jouly, yuko -> jyko, yoshi -> jyshi

j kuten englannin j, jam, muistuttaa suomen z:aa, hajime-> hazime

r suomen r:n ja l:n välimuoto (yksitäräinen r), waza-ari

Äänen voimakkuus ja suuntaus toimivat yhdessä. Voimakkaampi ääni voi kantaa kauemmas ja tulee suunnata samaan suuntaan kuin pää. Helpoin tapa tulla kuulluksi on olla kasvokkain kohteeseen päin. Tuomarin on oltava aina komentaessaan kasvokkain ottelijoihin päin, koska ottelijat reagoivat erityisesti ääneen eivätkä eleisiin, tietääkseen, mikä julistus annettiin. Mattotuomarin on oltava kasvokkain ajanottajiin ja pistetaulunpitäjiin päin aina, kun se on mahdollista Radiota käytettäessä ajanottajiin ja pistetaulun hoitajiin kasvokkain oleminen ei ole niin tärkeää, mutta silti suositeltavaa.

Huomio! Monien tuomareiden on vaikea onnistua ensimmäisessä hajime -komennossa. Tämä voi johtua epäonnistuneesta syvästä sisään hengityksestä ennen komentoa. Ilmaa tarvitaan antamaan komennolle voimakkuutta. Kunnollisen sisään hengityksen tulisi tulla automaattiseksi prosessiksi ja kokemuksen kautta kunnollinen sisään hengittäminen tulee alitajuiseksi.

Merkkien näyttäminen

Käsimerkit ovat kieli, jonka muodot on määritelty tarkasti IJF:n ottelusäännöissä. Niitä käytetään pääasiassa tuomariryhmän, ottelijoiden, ajanottajien ja pistetaulun hoitajien väliseen kommunikointiin, mutta niiden avulla myös katsojat tietävät ottelussa tehdyt tuomiot. Monilla komennoilla on sanallinen vastine, joka ilmaistaan samanaikaisesti. Eleen on oltava täsmällinen, ponteva ja kestoltaan 2-3 sekuntia. Merkit on näytettävä rentoutuneesti, olematta kuitenkaan jäykkiä, keinotekoisia tai yliempaattisia. Teatraalisuus on tarpeetonta ja sillä on taipumus viedä katsojien huomio pois ottelusta itsestään.

Kun mattotuomari julistaa tuomion, hänen täytyy näyttää käsimerkki niin, että se on selkeästi pöytätuomarien ja toimitsijoiden nähtävissä. Jokaisen käsimerkin on lukituttava paikalleen ja niitä on seurattava ¼ käännös, joko eteen- tai taaksepäin, mahdollistaen merkin näkymisen kaikille. Käännöksen ansiosta mattotuomarin on myös mahdollista havaita pöytätuomari ilman suoraa tai ilmeistä kontaktia. Koska ippon näytetään pään yläpuolelle ja se on kaikkien helposti havaittavissa, kääntyminen ei ole välttämätöntä. Joka tapauksessa, kääntyminen on suositeltavaa, jotta mattotuomari voi havaita pöytätuomarien mielipiteet. Merkkien näyttämisen aikana mattotuomarin on säilytettävä katsekontakti ottelijoihin.

Kun tapahtuu nopea vastatekniikka ja kun tuomari on julistanut pisteen, on suositeltavaa, että mattotuomari osoittaa heittäjän näyttäen etusormella kyseisen ottelijan aloituspaikkaa.

Matte -komennon äänen tulee olla suunnattuna kohden ottelijoita, kun käsimerkki on samanaikaisesti suunnattuna ajanottotaululle. Tämä on ainoa käsimerkki, joka ei sisällä ¼ käännöstä. Koska ottelu keskeytyy matte -komennosta, on ensisijaista varmistaa, että ottelijat ja ajanottajat tietävät otteluajan pysähtyneen.

On tilanteita, jolloin tuomarin merkkien anto voi kiihtyä liikaa. Heiton tapahtuessa, saattaa käydä niin, ettei tuomarin käsimerkki vastaa äänikomentoa. Esimerkiksi julistetaan yuko, mutta erehdyksessä näytetään waza-aria. Tällainen tilanne on nolo. Joka tapauksessa käsi on korjattava oikeaan paikkaan niin nopeasti kuin mahdollista. Yleisempää on, että sanallinen komento on oikein, kuin toisin päin.

Osaekomi

Tuomarin on ensin varmistuttava, että osaekomi on julistettava ja vasta sitten ja ainoastaan silloin näyttää käsimerkki. Tuomareilla on tapana liikuttaa kättään kohden osaekomi -merkkiä jo ennen kuin osaekomi on todella varma. Tämä ennenaikainen ele on sekoittava, erityisesti ajanottajille.

Kun osaekomi -merkki on paikallaan, tuomarin tulisi tehdä ¼ käänös vartalollaan kämmeneen nähden. Muissa käsimerkeissä käsi liikkuu vartalon mukana.

Pöytätuomari

Pöytätuomarikaksikko toteaa lyhyesti mielipiteensä tilanteen jälkeen. Jos molemmat pöytätuomarit ovat samaa mieltä keskenään, mutta erimielitä mattotuomarin kanssa, ilmaisevat he mielipiteensä mattotuomarille pienellä eleellä tai radiolla.

Radion käyttöä kesken tilanteiden pitää välttää. Paras aika radioyhteydelle on matten aikana tai tilanteessa, jossa mattotuomari on selin pöytätuomareihin päin, tai mikäli tilanne välitöntä huomiota vaatii.

Vakaiden päätöksien teko

Vakaiden päätöksien teolla tarkoitetaan kykyä ilmaista mielipiteensä vakuuttavasti. Kun heitto tai rike on tehty, on tuomarin julistettava tuomio epäröimättä. Kaikenlainen epäröinti osoittaa päätöksen teon heikkoutta. Uransa alussa tuomarin odotetaan näyttävän merkit hitaasti, mutta kokemuksen karttuessa ne nopeutuvat. On tietenkin parempi, että julistukset ovat oikein, kuin että ne ovat nopeita. Vielä parempi on, jos ne ovat sekä oikeita että nopeita. Kaikki suorituspisteet on julistettava alastulosta, ei sitä ennen.

Tuomari ei saa antaa katsojille tai valmentajille vihjeitä tuomiosta, joka tullaan julistamaan. Tuomiot on tehtävä aina niin kuin mattotuomari näkee ne. Tuomari ei saa olla liian avokätinen kyseenalaista yukoa kohtaan, koska sama ottelija sai juuri aiemmin melkein yukon tai koska rike katsottiin läpi sormien.

Ei ole olemassa mitään aikaisemman julistuksen hyvitystä. Joskus tapahtuu niin, että tuomari julistaa yukon ja muutaman sekunnin miettimisen jälkeen ajattelee heiton voineen olleen waza-ari. Älä ikinä hyvitä tällaista tilannetta niin, että korotat seuraavan suorituksen todellista korkeammaksi, esimerkiksi yukon wazariksi. Yksi virheellinen tuomio riittää. Kun virhe on tehty, ei ole kenenkään kiinnostuksen mukaista yrittää hyvittää sitä. Virheiden hyvittäminen heikentää auktoriteettia, kontrollia ja olemusta, joka on muotoutunut.

Johdonmukaisuus on tärkeä tuomarin ominaisuus. Tuomari ei saa yrittää sovittaa tuomioita ylös tai alas ottelun aikana kompensoidakseen pöytätuomareiden muuttamia tuomioita. Jos yrittää saada tuomiot sopimaan pöytätuomareille, on se katastrofin alku. Tuomioiden on jatkuttava mattotuomarin näkemysten mukaisina. Kun ryhmä on siirtynyt lepovuoroon, on mattotuomarin puhuttava kulmatuomareiden kanssa selvittääkseen ongelman ja löytääkseen ratkaisun.

Pöytätuomareiden on myös oltava varmoja toimissaan. Pöytätuomaripari ei saa epäröidä pyytäessään mattotuomarilta tuomion muutosta. Tällainen käytöstä ei odoteta korkea tasoiselta tuomarilta.

Arvostelu

Arvostelukyky on kaikkein tärkein ominaisuus, josta erottaa kansainvälisen huipputuomarin. Kyky ymmärtää ottelijoiden toimia syntyy judon periaatteiden ja tekniikoiden syvästä tuntemisesta. Kun käytännön tuomarointia tarvitaan parantamaan arvostelun hienosäätötaitoja, luodaan taidon perusta harjoittelemalla ja opiskelemalla judoa ruohonjuuritasolla. Tekniikat muuttuvat ajan kuluessa ja tuomarin on pysyttävä selvillä näistä muutoksista tai muuten arvostelukyky kärsii.

Tämä luokka sisältää monenlaisia aiheita: sen ymmärtämisen milloin tekniikka ansaitsee suorituspisteen, milloin liikkeet ovat kiellettyjä ja rangaistus tulisi antaa, milloin komentaa Matte, osaekomi, sonomama jne.

Suorituspisteet

Tuomarin on annettava suorituspisteitä, kun toinen ottelija heittää toista teknisesti ja hallitusti. Monta kertaa suorituspistettä ei anneta, vaikka se olisi pitänyt antaa. Vaikkei horjutusta näy selvästi, mutta ottelija aiheuttaa vastustajansa kaatumisen tatamiin hallitun tekniikan avulla niin, että sopiva osa tämän vartalosta iskeytyy tatamiin, pistesuorituksen tulisi olla taattu.

Jos kaikki kolme tuomaria ovat erimieltä suorituspisteistä samasta heitosta, on pöytätuomareiden pyydettävä mattotuomaria muuttamaan pisteensä. Esimerkkinä, mattotuomari julistaa waza-arin, molemmat pöytätuomarit ovat yukon kannalla. On ilmeistä, että pöytätuomarien mielestä suorituksen tulisi olla alhaisempi kuin waza-ari ja heitetyn ottelijan oikeudenmukaisen kohtelun mukaan suorituspiste on muutettava yukoksi. Täten he ilmoittavat muutoksen mattotuomarille, joka tekee korjauksen terävästi epäröimättä. Tätä muutosta ei katsota tuomarin arviointikyvyn vastaiseksi, vaan tärkeämpää on, että ottelija kohdeltiin oikein.

Riippuen sijainnista ja kulmasta, josta heitto havaitaan, voi olla mahdollista, että mattotuomari voi antaa eri suorituspisteen kuin pöytätuomarit. Tekniset suorituspisteet, joissa suorituspiste eroaa pykälän todellisesta, ovat odotettuja ja niitä tapahtuu aika ajoin. Teknisten suorituspisteiden, jotka eroavat kaksi pykälää, on oltava hyvin harvinaisia tai niitä ei pitäisi tapahtua lainkaan.

Kun ottelija tulee alas siltaan (pää ja jalka/jalat) tai tarkoituksellisesti taivuttaa vartalonsa kaarelle, on mattotuomarin arvioitava alastulo samalla tavalla kuin selälleen tulo.

Vastaliikkeet

Kummallekaan ottelijalle ei saa antaa suorituspisteitä kun:

- kumpikin ottelija tulee alas samanaikaisesti samanlaisessa asennossa eikä kumpikaan osoita hallintaa,
- tori menettää tasapainonsa ja tipahtaa tatamiin ilman mitään uken toimintaa,
- tori nostaa uken ilmaan niin, ettei mikään osa ukesta kosketa tatamia, ja uke estää toria niin, että tämä menettää tasapainonsa ja tippuu tatamiin niin, että uke tulee hänen päälleen.

Kun vastaliike tapahtuu, mattotuomari määrittää kumpi ottelijoista saa suorituspisteen seuraavien kriteerien mukaan:

- kummalla ottelijoista oli hallinta tatamiin iskeytymisen aikana,
- kumpi iskeytyi tatamiin ja kumpi ei,
- ottiko uke torilta hallinnan ennen iskeytymistä, tullen siten toriksi.

Tilanteessa, jossa alkuperäinen heittäjä alkaa kaatua itsestään, uke voi muuttua toriksi ottamalla heitosta hallinnan ja voimistamalla liikkeen aloittajan vartalon liikettä tatamiin.

Sidonta

Seuraavia kriteereitä käytetään osaekomin julistamiseksi:

- jonkin osan uken yläselästä on oltava tatamissa suurimman osan ajasta,
- torin on oltava uken päällä ja hallita ukea, ja
- torin on kyettävä nousemaan halutessaan ylös.

On tärkeää, että tuomari julistaa osaekomin sopivalla hetkellä. Kun osaekomin pitävyys on ilmeinen, torin selvän hallinnan määrittäminen päättää kaikenlaisen mahdollisesti esiintyvän epävarmuuden.

Matte ja Sonomama

Matten ja sonomaman julistaminen oikeaan aikaan on erittäin tärkeää. Kokematon tuomari voi tuhota ottelijoiden ajoituksen ja strategian pysäyttämällä ottelun väärinä aikoina tai vääristä syistä.

Ottelun keskeyttäminen ei saa ikinä viedä etua toiselta ottelijalta. Siksi tuomarin olisi pystyttävä tunnistamaan, mistä seikoista etu muodostuu. Toinen ottelija toisen päällä, jota ei ole käännetty ympäri, ei ole välttämättä etulyöntiasemassa. Ne-waza-tilanteessa ottelija, joka on joko alla tai päällä ja osoittaa tehokasta hallintaa vastustajastaan tekniikoita käyttäen on etulyöntiasemassa.

Ne-wazassa tuomarin on määriteltävä milloin toiminta on tauonnut, ennen kuin komentaa matte. Edistyminen mitataan normaalisti siitä, jos toinen ottelija etenee järjestelmällisesti kohden sidontaa, kuristusta tai käsilukkoa. Jos toinen ottelija ei pysty kääntämään toista, eikä edistystä tapahdu, matte on komennettava. On yleinen virhe sallia ne-wazan jatkuvan tarpeettoman kauan. Tuomarin on oltava hyvä havainnoitsija komentaessaan matte kesken kuristus- tai käsilukkotekniikan. Kuristukset tulee arvioida yritysten lukumäärän, laadun ja tehokkuuden mukaan, siinä tapauksessa, että niitä tarvitaan passiivisuus-shidon julistamistilanteissa. Ottelijan, joka jatkuvasti yrittää huonoa kuristusta, ei voida olettaa saavuttavan tällä mitään etua. Jos kuristukset ovat laadukkaita yrityksiä, edistyen jatkuvasti kohti tehokkaampia tuloksia, tuomarin tulee sallia kuristuksen jatkuvan.

Suurimmassa osassa käsilukkotilanteista tuomarin tulee antaa tekniikan jatkua, kunnes uke pakenee tai antautuu.

Antautuminen

Kun ottelija antautuu sidonnassa, kuristuksessa tai käsilukossa, tuomarin tulee varmistua siitä, että ottelija taputtaa tatamia tai vartaloa vähintään kahdesti. Ipponia ei tule julistaa yhdestä taputuksesta. Tästä voi seurata se, että uke kieltää antautumisen ja valmentaja jättää protestin kilpailun jurylle.

Kuristuksessa, jossa kuristettava taputtaa ainoastaan kerran, on tuomarin odotettava kunnes uke menettää tajuntansa. Sormien aukeaminen, jalkaterien rentoutuminen, vartalon veltostuminen tai kouristuminen ovat yleisiä merkkejä uken tajuttomuudesta.

Korkean tason kansainvälisessä kilpailussa tapahtuvassa käsilukkotekniikassa käden on annettava mennä sijoiltaan tai murtua, ennen kuin ippon voidaan julistaa, jos uke ei taputa kahdesti tai huuda maittaa. Tätä sääntöä ei tule kuitenkaan noudattaa, jos ottelijoina ovat aloittelijat tai nuoret. On parempi ottaa riski valmentajan syytöksistä, kuin aiheuttaa tarpeeton loukkaantuminen.

Loukkaantuminen ja Sono mama

Jos osaekomi on julistettu ja uke osoittaa loukkaantumisen merkkejä, on tuomarin komennettava sonomama määrittääkseen vaatiiko vamma ottelijoiden erotusta lääketieteellisen tutkimuksen takia. Tällainen tilanne voi tapahtua, jos uke loukkaantuu heiton alastulossa ja tori seuraa ukea nopeasti

sidontaan.

Ennen kuin ottelijat erotetaan, on mattotuomarin painettava mieleen ottelijoiden asennot. Myös videotarkistuslaitteiston kuvaa voidaan käyttää hyväksi. Vasta sen jälkeen, kun uken ja torin käsien, jalkojen ja vartalon asennot on painettu mieleen, voidaan ottelijat erottaa. Jos päätetään, että uke voi jatkaa, ottelijat on palautettava täsmälleen samaan asentoon, kuin sonomama-julistuksen aikana ottelijoilla oli. Tämän jälkeen mattotuomari käynnistää ottelun uudelleen yoshi-komennolla.

Sen arvioiminen, vaatiiko vamma lääketieteellistä tutkimusta ja tapahtuiko vamma vahingossa tai kielletyn liikkeen seurauksena, vaatii kypsää arviointikykyä. Tuomari ei saa tulla narratuksi vammaa teeskentelevän tai sen vakavuutta korostavan ottelijan taholta, jonka tarkoituksena on pelkästään levätä tai saada ottelu takaisin hallintaan. Teeskentely on vastoin judon henkeä, eikä sitä saa suvaita. Tuomarin on tehtävä päätös ottelijan puolesta, jatkaako hän vai kutsutaanko lääkäri. Turvallisuus ja vastuukysymykset huomioon ottaen, ottelijan ottelemaan päästämisiä ilman lääkärin tutkimusta tapahtuu hyvin harvoin.

Pöytätuomareiden on myös oltava varuillaan mahdollisen loukkaantumisen varalta. Jos pöytätuomari havaitsee vamman syntymisen eikä sonomamaa julisteta, on hänen ilmoitettava asiasta välittömästi esim. radiolla tai noustava seisomaan kiinnittääkseen tilanteeseen välittömän huomion.

Varoitukset

Tuomarin kyky päästä oikein käsiksi rikkomukseen ja julistaa oikea varoitus on monimutkainen aihe. Todellisuudessa tämä ominaisuus on osa arvostelukykyä, mutta vaatii erityistä huomiota, koska tuomarilla on paljon päätöksentekovaltaa tuomitessaan varoituksia ottelemattomuudesta tai negatiivisesta judosta. Kriteeristö tällaiseen on tulkinnanvarainen, eikä sillä ole tarkkoja määritelmiä.

Kielletyt toimenpiteet

Tilanteessa, jossa ottelija tekee kielletyn toimenpiteen, ei tuomarilla ole oman harkinnan vapautta. Ottelu on keskeytettävä välittömästi ja oikea rangaistus annettava. Kielletyt toimenpiteet ja niistä annettavat varoitukset on määriteltävä IJF:n ottelusäännöissä.

Tuomarilla on oltava läpikotainen tietämys kielletyistä toimenpiteistä ja tekniikoista reagoidakseen nopeasti kiellettyyn liikkeeseen, joka voi johtaa loukkaantumiseen.

Tuomareilla on myös vastuu taata, että ottelijat kunnioittavat perinteisiä judokäytänteitä, joiden noudattamiseen voidaan tarvittaessa pakottaa varoituksilla.

Ottelemattomuus ja muu negatiivinen judo

Termit ottelemattomuus ja negatiivinen judo käsittävät kaikki mahdolliset ottelijan toimet, jotka ovat dynaamisen judon vastakohtia. Tuomarille on annettu paljon liikkumavaraa negatiivisen judon tulkinnassa. Sen on nojaututtava judon kokemukseen ja syvään tietämykseen, jotta tuomari voisi käyttää tätä omassa harkinnassa olevaa voimaa viisaasti. Kyky tunnistaa sellaiset liikkeet, jotka eivät ole luonteeltaan ottelullisia, paranee kokemuksen myötä, mutta avain ottelemattomuuden ymmärtämiseen saadaan judon harrastamisesta ruohonjuuritasolla. Ottelemattomuutta ilmentävät tekniikat muuttuvat ja kehittyvät aikojen kuluessa kuten hyökkäävätkin tekniikat. Monet näistä tekniikoista ovat hyvin taidokkaita eikä niitä helposti tunnista, ellei ole harjoitellut ja tuntenut niiden vaikutusta.

Soveltaminen

On ollut joitakin mahtavia otteluita, joissa kumpikaan ottelijoista ei ole saanut suorituspistettä eikä varoitusta. Varoituksia ei annettu, koska kumpikin ottelija työskenteli aggressiivisesti saadakseen tekniikasta suorituspisteen, osoittaen jatkuvasti positiivisuutta, määrätietoisuutta ja asennetta.

Vastakohtana on ollut joitakin otteluita, joissa ottelija on diskattu hyvin aikaisin peräkkäisten varoitusten takia. Hansoku-make -tapauksessa ei ole voittajia ja judon kuva saattaa kärsiä, jos sellainen tapahtuu liian usein.

Todellinen haaste tuomarille on rohkaista tasaisessa ottelussa ottelijoita dynaamiseen judoon varoittaen harkitusti negatiivisen judon kriteerien mukaisesti. Ansaistu varoitus oikeaan aikaan voi palvella varoituksena molempia ottelijoita, antaen merkin siitä, että ottelemattomuutta ei sallita.

Kuten edellä olevissa esimerkeissä osoitettiin, ennalta määrättyä suorituspisteetöntä aikarajaa ottelemattomuudesta ei varoituksen antamiseksi ole. Kaikkein tärkein sääntö on ottelijan asenne, määrätietoisuus ja esiintyminen.

Varoituksen julistaminen

Tuomarin on keskeytettävä ottelu komentamalla matte tai sonomama julistaakseen varoituksen. Kielletyn toimenpiteen tapahtuessa on ottelu keskeytettävä välittömästi. Ottelemattomuustapauksessa tuomarin on oltava varovainen, ettei vie siltä ottelijalta, jota ei varoiteta, minkäänlaista etulyöntiasemaa.

Suomentajan huomio! Tilanteessa jossa tori hallitsee ukea sidonnassa ja uke tekee kielletyn toimenpiteen, voidaan varoitus antaa sonomamaa julistamatta lennosta pysäyttämättä tilannetta, mikäli se on tilanteen jatkumisen kannalta mahdollista.

Menettelytavat käytänteet

Tuomari on velvoitettu johtamaan ottelua IJF:n ottelusääntöjen mukaisten käytäntöjen mukaan, joista monet erityiset käytänteet ovat tulleet yleisiksi ohjeiksi. Ottelukäytänteet sisältävät kumartamisen, suorituspisteiden julistamisen, tuomarin ottelijoille antaman ohjeiston, voittajan julistamisen, kommunikoinnin tuomariryhmän välillä jne.

Nämä perinteikkäät käytänteet tekevät judosta erityisen muiden Olympialajien joukossa. Ottelu, jota ei johdeta hyväksytyjen käytänteiden avulla, ei ole enää judoa.

Käytänteet määrittelevät, kuinka toimitaan erilaisissa tilanteissa. Tuomari ei voi tuomita ilman näiden perustavanlaatuaista tietämystä. Tuomarin on yritettävä kovasti tulla käytänteiden asiantuntijaksi, koska käytänteiden hallitseminen heijastuu suoraan auktoriteettiin ja olemukseen.

Poikkeukset

Maanosan ja kansainvälisissä tapahtumissa on käytettävä vain japaninkielisiä komentoja. Paikallisissa tapahtumissa ja nuorten kilpailuissa on kuitenkin sallittua toistaa japaninkielisen komennon jälkeen sama komento ottelijan äidinkielellä.

Käytänteet

Erityiset käytänteiden vaatimat toimet kuvaillaan tämän käsikirjan kappaleissa 3 ja 4.

3. Ottelukäytänteet

Mattotuomarin vaihtaminen ottelun aikana

Jos mattotuomari loukkaantuu tai sairastuu vakavasti eikä kykene jatkamaan, toinen pöytätuomari ottaa mattotuomarin tehtävät.

Normaalisti pöytätuomarin paikan täyttäminen on vaikeaa, koska kukaan muu ei ole tarkkaillut virallisesti ottelua. Joka tapauksessa, jos jokin toinen tuomari jostain syystä tarkkaili ottelua, voidaan tätä henkilöä käyttää.

Ottelun alueen järjestys

- Jos tatamissa on ottelun aloituspaikat merkitty, on valkoisen merkin oltava joseki-pöytään päin olevan tuomarin oikealla puolella.
- Pöytätuomareiden paikat ovat mattotuomarin etualalla ottelun alueen ulkopuolella pöydän ääressä.

Ottelun aloittaminen ja keskeyttäminen

Hajime

Mattotuomari komentaa hajime aloittaakseen ottelun tai käynnistääkseen sen uudelleen matte komennon jälkeen. Hajimeen ei ole käsimerkkiä.

Jos matte komennettiin sen jälkeen, kun ottelija astui ulos ottelun alueelta ja tilanteesta annetaan ulosastumisvaroitus, odotetaan ottelijoiden palaamista aloituspaikoilleen ennen ottelun jatkamista hajime -komennolla. Joka tapauksessa mattotuomarin on varmistuttava, että ottelijat ovat kasvokkain eikä kumpikaan ottelijoista saa etulyöntiasemaa.

Joka kerta, ennen hajime -komentoa, mattotuomarin on varmistuttava siitä, että pöytätuomarit ovat paikoillaan, ajanottajat ja pistetaulun hoitajat valmiina ja ottelijan judogi on sääntöjen mukainen.

Matte

Mattotuomari komentaa matte (seis) pysäyttääkseen ottelun hetkellisesti. Käsimerkki: käsivarsi on ojennettuna kämmen kohden ajanottajaa käsi avoimena ja sormet yhdessä. Tämä merkki on säilytettävä ainakin 3 sekuntia kunnes ajanottaja kohottaa keltaisen lipun osoittaakseen otteluajan pysähtyneen.

Huomio! Tämä käsimerkki ei vaadi 1/4 käännöstä.

Sonomama

Sonomama -komentoa (liikkumatta) käytetään jäädyttämään ottelijat paikoilleen, kun toinen ottelija on etulyöntiasemassa, ainoastaan ne-wazassa. Käsimerkki: kumpaakin ottelijaa kosketetaan kädellä samalla terävästi alaspäin painaen samalla, kun komennetaan sonomama.

Huomio: Kädet otetaan pois vasta, kun on varmaa, että molemmat ottelijat ovat kuulleet komennon ja ovat lopettaneet kamppailun säilyttäen kuitenkin otteensa.

Yoshi

Mattotuomari komentaa yoshi (jatkakaa) jatkaakseen ottelua sen jälkeen, kun ottelu pysäytettiin sonomama -komennolla. Ennen yoshia mattotuomarin on varmistuttava, että ottelijoiden vartalot ovat samoissa asennoissa kuin ennen sonomama komentoa. Käsimerkki: kädet koskettavat ottelijoita ja molemmilla käsillä painetaan yhtäläisellä voimalla kumpaakin ottelijaa yoshin komennettaessa.

Huomio! Ennen kuin mattotuomari käynnistää ottelun yoshi -komennolla hänen täytyy olla mahdollisimman kaukana ottelijoista, ettei aiheuta häiriötä ottelijoiden liikkumiseen ja varmistaa, että pöytätuomarit ja ajanottajat ovat valmiina.

Soremade

Mattotuomarin komentoa soremade (loppu, riittää) käytetään jokaisen ottelun päättämiseksi. Tämän komennon on välittömästi seurattava muita komentoja tai ajanottajan signaalia otteluajan loppumisesta.

Sijoittuminen: Soremaden komentamiseksi ei ole mitään erityistä paikkaa. Kun soremade on komennettu, mattotuomari säilyttää näköyhteyden ottelijoihin varmistaa, että komento on kuultu ja sitä on noudatettu. Komennon jälkeen mattotuomari ja ottelijat palaavat aloituspaikoilleen ja valmistautuvat voittajan julistamiseen.

Suorituspisteet ja varoitukset

Ippon

Mattotuomari julistaa Ipponin, kun ottelija heittää vastustajansa kontrolloidusti selälleen riittävällä voimalla ja nopeudella.

Ippon julistetaan myös seuraavissa tapauksissa:

- Uke on hallittu sidonnassa 20 sekuntia,
- Uke antautuu sanomalla "maitta",
- Uke taputtaa kahdesti tai useammin.
- Paikallisissa /kansallisissa kilpailuissa, jos käsilukon tai kuristuksen teho on ilmeinen (ei kansainvälisissä kilpailuissa)

Käsimerkki: käsi nostetaan etukautta pystyyn pään yläpuolelle sormet yhdessä ja kämmen eteenpäin osoittaen.

Waza-ari

Mattotuomari julistaa waza-arin ja ilmoittaa käsimerkillä, kun heitto ei ole aivan täydellinen, tarkoittaen sitä, että yksi neljästä vaatimuksesta, joista ippon koostuu, puuttuu tai, että sidonta kesti 15-19 sekuntia.

Waza-ari julistetaan seuraavissa tapauksissa:

- Uke ei tule alas puhtaasti selälleen iskeytyen vaan esi. rullaa tatamiin.
- Uke kontrolloi voimaa/nopeutta hidastaen ja keventäen alastuloa.
- Kaikissa tehokkaissa, mutta hidastuneissa heitoissa.

Käsimerkki: Käsivarren liike alkaa vatsan tienoilta, josta käsivarsi ojennetaan sivulta vartalosta ulospäin olkapään korkeudelle kämmenen osoittaessa alaspäin. Suositellaan, että käsivarsi olisi hieman olkapäätä korkeammalla, jotta waza-ari olisi helpommin erotettavissa yukosta.

Huomio! Sidonta arvioidaan ainoastaan kerran (aina silloin, kun sidonta on julistettu) sen keston perusteella. 15 sekunnin kohdalla tuomarin ei tule julistaa waza-aria. Waza-ari julistetaan ainoastaan,

jos sidonta rikkoontuu ennen kuin 20 sekuntia on kulunut. Tarkempia tietoja tästä on ottelusäännöissä.

Waza-ari awazate ippon

Jos ottelija suorittaa toisen waza-arin, mattotuomari julistaa, oikean käsimerkin kera, waza-ari awazate ippon, joka tarkoittaa ipponia kahden waza-arin perusteella.

Käsimerkki: Käsimerkki on kahden itsenäisen merkin yhtenäinen yhdistelmä, joka tehdään yhtenäisesti julistamalla aina merkkiä vastaava sana. Waza-arin julistamisen jälkeen käsivarsi vietään alakautta ylös ipponin merkiksi.

Huomio: Waza-ari awazate ippon komennon tulee olla kuuluva, muttei liian nopeasti lausuttu. Sore-made -komento kannattaa julistaa vasta, kun on nopealla silmäyksellä varmistanut pöytätuomarin hyväksynnän.

Yuko

Käsimerkki: Ele alkaa käsivarrella vastakkaiselta olkapäältä. Käsivarsi ojennetaan alas ja pois päin vartalosta muodostaakseen 45 asteen kulman vartaloon nähden kämmen avoimena osoittaen tatamiin samalla yuko julistaen.

Kuten muissakin pistesuoritusleissä, säilytetään ele 3-4 sekuntia samalla kääntyen 1/4 kierrosta, jotta varmistetaan, että pistetaulun hoitajat ja pöytätuomarit ovat havainneet suorituspisteen.

Mattotuomari julistaa *yuko*, kun hänen mielestään suoritettu tekniikka täyttää seuraavat vaatimukset:
– Ottelija heittää vastustajansa hallitusti, mutta suorituksesta puuttuu osin kaksi kolmesta *ipponin* ominaisuuksista:

Esimerkiksi

- Ottelija tulee alas kyljelleen.
- Osittainen puute määritelmästä "selälleen" ja myös osin puuttuu yksi elementeistä nopeus tai voima.
- Suurimmaksi osaksi selällään, mutta osittain puuttuu molemmat muut, nopeus ja voima.
- Ottelija pitää osaekomi -tilanteessa vastustajaansa, joka ei onnistu pääsemään siitä pois 10 sekunnissa, mutta onnistuu ennen 15 sekuntia.

Ottelemattomuus

Käsimerkki: Ottelu keskeytetään ja ottelijat palaavat aloituspaikoilleen. Mattotuomari tekee ottelemattomuuseleen ja katsoo sitten suoraan rikkojaan samalla tätä osoittaen.

Käsivarret tuodaan rinnan korkeudelle, sormet yhdessä kämmenien osoittaessa sisäänpäin. Käsivarsia pyöritetään toistensa ympäri ylös- ja ulospäin, minkä jälkeen rikkeen tehnyt ottelija määritetään osoittamalla tätä etusormella.

Huomio! Jos molemmat ottelijat tulevat saamaan varoituksen samaan aikaan, ele toistetaan kokonaisuudessaan kummallekin ottelijalle.

Merkit pistetaulunhoitajille ja ajanottajille

Ei arvostella

Ei arvostella – merkkiä käyttää mattotuomari, kun suoritusta ei pidä ottaa huomioon päätöstä tehtäessä.

Esimerkiksi heitto, joka tapahtuu otteluajan jälkeen tai heitto, joka tapahtui ottelualueen ulkopuolella.

Käsimerkki: Käsivarsi nostetaan suoraan ylös, sormet ja peukalo yhdessä, kämmen sisäänpäin. Kättä liikutellaan useita kertoja puolelta toiselle pään yläpuolella. Käsivarren on oltava riittävän rento liikkeen aikana.

Merkin tai komennon peruutus

Peruutettava merkki näytetään toisella kädellä. Se säilytetään ja toisella kädellä näytetään "ei suoritusta" – merkki. Tässä yhteydessä ei ole mitään komentoa.

Jos korjaava arvostelu pitää antaa, palautetaan kädet sivulle hetkeksi ja annetaan oikea käsimerkki ja vastaava komento. Merkki näytetään samalla kädellä kuin peruutuskin tehtiin.

Huomio! Jos ottelu vaatii erityistä huomiota ja komentoja, mattotuomarin on odotettava sopivaa hetkeä korjauksen tekemiseksi.

Osaekomi

Käsimerkki: Käsi on aluksi normaalisti sivulla ja se nostetaan suoraan eteen kämmen alaspäin. Kun tuomari julistaa osaekomin, käsi laskee kohti ottelijoita 45 asteen kulmaan. Käsi pysyy avoimena, kämmen alaspäin sormet osoittaen ottelijoita ja vartalo on hieman taipuneena eteenpäin.

Tämä merkki tulee säilyttää vähintään 3 sekuntia, kun tuomari liikkuu ottelijoiden ympärillä vasemmalle tai oikealle. Sormet osoittavat tällöin koko ajan ottelijoita.

Paikka: Tarkkaa paikkaa osaekomin julistamiselle ei ole määritelty. Aina pitää kuitenkin pyrkiä olemaan ottelijoiden pään puolella, muttei liian lähellä ottelijoita. Mattotuomarin pitää säilyttää katsekontakti ainakin toiseen pöytätuomariin sekä ajanottajiin ja pistetaulunhoitajiin.

Huomio! Jos osaekomi on julistettu ennen tai samaan aikaan kuin ajanottajan merkki osoittaa ottelun päätyneen, sidontateknikka on pätevä kunnes tuomari julistaa ippon tai toketa eli osaekomi - aika voi jatkua yli otteluajan. Osaekomin voi väliaikaisesti keskeyttää julistamalla sonomama, jos tuomarit katsovat sen aiheelliseksi.

Toketa

Kun osaekomi on julistettu ja torilla säilyy kontrolli, voivat ottelijat siirtyä ottelualueen rajan ulkopuolelle. Tällöin pöytätuomari osoittaa käsimerkillä rajan ylittymisen ja mattotuomari julistaa Matte. Toketa julistetaan vain, jos sidonta ei ole enää hallittu ja tämä voi tapahtua vain ottelualueen sisäpuolella.

Käsimerkki: Käsivarsi ojennetaan olkapään tasolle ja lasketaan kohti ottelijoita 45 asteen kulmaan, kämmen avoinna ja peukalo ylöspäin. Vartalo on hieman taipunut eteenpäin. Tuomari liikuttaa komentoa julistaessaan kättään edestakaisin sivusuunnassa useita kertoja lujasti, mutta rauhallisesti. Käden on oltava sopivan rentona näytön aikana.

Paikka: Tarkkaa paikkaa komennon antamiseen ei ole määritelty. Mattotuomarin tulee säilyttää katseyhteys ainakin toiseen pöytätuomariin, ajanottajiin ja pistetaulun hoitajiin, jotta he näkevät ja kuulevat komennon.

Huomio! Kun käytössä ei ole suurta näyttökelloa, tuomareiden on selvitettävä, kuinka pitkä osaekomin ja toketan välinen aika oli, jotta oikea pistemäärä voidaan antaa. Yksi käytössä oleva menetelmä on, että ajanottaja näyttää mattotuomarille sidonta-aikaa vastaavaa näyttötaulua. Toinen

tapa on, että ajanottaja kirjoittaa taululle toteutuneen sidonta-ajan, jolloin mattotuomari määrittelee pistemäärän ja näyttää vastaavan merkin.

Suorituksen tekijän osoittaminen

Jos suorituksen tekijä ei ole ilmeinen tai, kun pistetaulunhoitaja pyytää selvennystä, mattotuomari osoittaa suorituksen tekijän aloituspaikkaa. Tällainen tilanne voi tulla esimerkiksi nopeassa vastatekniikassa.

Käsimerkki: Suoritusmerkin jälkeen mattotuomari osoittaa suorituksen tekijän aloituspaikka (aloitusteippiä). IBSA(näkövammaisten tuomarointiin erikoistunut)-tuomari sanoo suorittajan värin, ao (sininen) tai shiro (valkoinen).

Merkit ottelijoille

Korjaa judogi

Mattotuomari huolehti siitä, että judogi on molemmilla ottelijoilla samankaltaisessa kunnossa, jotta kumpikaan ei saa epäreilua etua. Yleensä judogi korjataan matte -komennon yhteydessä.

Poikkeustilanteissa, esim. vyö putoaa kokonaan, Matte voi olla perusteltu pelkästään puvun korjaamista varten.

Käsimerkki: kun ottelijat ovat aloituspaikalla, kädet asetetaan vyötäisille, sormet alaspäin, kämmenet avoinna omaa vartaloa kohti ja vasen käsi oikean päällä.

Vyön kiristäminen

Jokaisen Matten jälkeen tuomari tarkistaa kummankin ottelijan vyön katsellaan, ja päättää tarvitaanko vyön kiristystä.

Käsimerkki: kun ottelijat ovat aloituspaikoillaan, tuomari jäljittelee vyön kiristämistä pitämällä molemmat kädet nyrkissä vyötärön tasolla ja matkii kiristämisiikettä useita kertoja.

Merkit pöytätuomareilta

Jos mattotuomari ei havaitse pöytätuomareiden ehdotuksia pitää heidän ensisijaisesti käyttää radiota ja toiseksi eleitä ja kolmanneksi nousta seisomaan kiinnittääkseen mattotuomarin huomion.

Pöytätuomarien seisoessa mattotuomarin on aina huudettava matte tai sonomama. On hyvin heikkoa tuomarointia olla välittämättä seisovista pöytätuomareista. Keskeytys pitää tehdä mahdollisimman lyhyessä ajassa, kuitenkin niin, että kumpikaan ottelija ei kärsi.

Tekniikat ottelualueen sisällä

Kun nage-waza (heittotekniikka) tehdään lähellä ottelualueen rajaa, pöytätuomareiden on reagoitava auttaakseen mattotuomaria.

Heitto on arvosteltava, kun

– kilpailija heittää vastustajan ottelualueen ulkopuolelle, mutta itse pysyy ottelualueelle tarpeeksi pitkään, jotta tekniikan tehokkuus on selvästi nähtävissä, tekniikka hyväksytään.

– heiton alkaessa molemmat ottelijat ovat ottelualueen sisällä, mutta hyökkäyksen aikana heitettävä siirtyy ottelualueen ulkopuolelle, hyökkäys voidaan katsoa päteväksi, jos se tapahtuu keskeytyksettä ja

jos heiton suorittava ottelija pysyy ottelualueella niin kauan, että heiton tehokkuus on selvästi havaittavissa.

Tekniikat ottelualueen ulkopuolella

Mitään tekniikkaa, joka alkaa ottelualueen ulkopuolelta ei tule arvostella (poikkeuksena uken välitön vastaliike torin ottelualueen sisäpuolelta alkaneeseen hyökkäykseen),

- tori aloittaa hyökkäyksen astumalla ottelualueen ulkopuolelle.
- kummatkin ottelijat poistuvat ottelualueelta ne-waza -tilanteessa ilman, että kuristus, sidonta tai käsilukko olisi valmis.
- toinen tai molemmat ottelijat ajautuvat ulos ottelualueelta tachi-wazassa kilpailutekniikan johdosta, eikä hyökkäyksen teho ole heti ilmeinen.

Ei arvostella

pöytätuomari näyttää ”ei arvostella” -käsimerkkiä, kun mattotuomarin piste tai varoitus ei ole pöytätuomarin mielestä oikein

Käsimerkki: käsimerkki näytetään samalla tavoin kuin mattotuomari näyttää. Käsimerkkiä jatketaan kunnes se huomataan.

Huomio! Ottelu päättyy pöytätuomareiden muuttamaan tuomioon, vaikka toinen ottelijoista saisikin ipponin ennen kuin mattotuomari ehtii suorittaa muutoksen.

Matte ne-wazassa

Mikäli pöytätuomarin mielestä ne-wazassa ei tapahdu edistystä, hän voi esittää mattotuomarille toivomuksensa matten julistamiseksi.

Voittajan julistaminen

Gachi

Käsimerkki: Näyttääkseen ottelun voittajan mattotuomari astuu eteenpäin ensin vasemmalla, sitten oikealla jalalla, samanaikaisesti voittajan puoleinen käsi (oikea valkealle, vasen siniselle) ojentuu hartiasta irrallaan ylöspäin kohti voittajaa ja pysyy siinä hetkisen. Kun käsi lasketaan, astuu mattotuomari taaksepäin ensin oikealla ja sitten vasemmalla jalalla päätyen jalat yhteen.

4. Kumarrusohje

Tämä kumarrusohje on muotoiltu I.J.F:n vastaavasta ohjeesta.

Rei on perinteikäs osa judon etikettiä ja osoittaa arvonantoa ja se koskettaa kaikkia urheilulajimme toimintoja. Tämän vuoksi kumarrusohjetta pitää noudattaa kunnioittavasti. Pystyrein pitää olla 30 astetta mitattuna vyötäröstä.

Juhlallisuudet

4.1 Aloitusrei – alkujuhllisuudet

- I Kilpailijat järjestäytyvät riviin kilpailualueelle alkujuhllisuuksien päätteeksi. Tuomarien tulee olla rivissä kilpailijoiden ja joukkueiden toimitsijoiden edessä kasvot josekiin päin.
- II Kiotsuken rei -komennon mukaan kaikki kumartavat josekin suuntaan.
- III Tuomarit tekevät välittömästi 180 asteen käännöksen vastapäivään, jolloin he ovat kasvokkain kilpailijoiden kanssa. Rei -komennolla kumartavat kaikki toisilleen.
- IV Ohjelman mukaisesti tuomarit, joukkueiden toimitsijat ja kilpailijat poistuvat kilpailualueelta, jolloin kilpailu voi alkaa.

4.2 Loppurei – loppujuhllisuudet

- I Kilpailijat järjestäytyvät riviin kilpailualueelle loppujuhllisuuksien päätteeksi. Tuomarien tulee olla rivissä kilpailijoiden edessä kasvot josekiin päin.
- II Kiotsuken komennosta tuomarit kääntyvät 180 astetta vastapäivään, jolloin he ovat kasvokkain kilpailijoiden kanssa. Rei -komennolla kaikki kumartavat toisilleen.
- III Tuomarit kääntyvät puolikierrosta vastapäivään ja rei -komennolla kumartavat josekille.
- IV Ohjelman mukaisesti tuomarit ja kilpailijat poistuvat kilpailualueelta, joka päättää tapahtuman.

4.3 Mattotuomari

Yksilökilpailun alussa

Ennen kilpailun (kilpailun vaiheen) ensimmäistä ottelua, ensimmäinen tuomari kävelee kilpailualueen ulkoreunaa pitkin keskelle maton sivua kasvot josekin suuntaan ja astuu kilpailualueelle.

Seuraava tuomari

Seuraava tuomari kävelee kilpailualueen ulkoreunaa pitkin keskelle maton sivua kasvot josekin suuntaan ja astuu kilpailualueelle.

Matto- ja pöytätuomarien tehtävien vaihtaminen

Ottelun jälkeen, kun tulos on julistettu ja ottelijat ovat poistuneet ottelualueelta, voivat matto- ja toinen pöytätuomari vaihtaa tehtäviä. Tällöin tuomarit kävelevät toisiaan kohti ottelualueen ulkoreunaa pitkin, kohtaavat ja vaihtavat paikkoja. Ohittaessaan toisensa uusi mattotuomari kulkee sisäpuolta eli lyhyempää reittiä hajime -asemaan.

Mattotuomarin poistuminen kilpailualueelta

Jos on mattotuomarin vaihtovuoro, ja kun ottelun tulos on julistettu ja ottelijat ovat poistuneet ottelualueelta, tuomari perääntyy kilpailualueen ulkoreunalle keskelle ja kumartaa josekin suuntaan ja poistuvat kilpailualueelta.

4.4 Ottelijat

Pystykumarrus ottelijoiden kesken

Ottelijoiden tulee noudattaa tämän ohjeen kumarrussääntöjä ja IJF:n kilpailusääntöjä. Jos ottelija ei kumarra näiden ohjeiden mukaisesti, häntä kehoitetaan noudattamaan niitä. Jos ottelija kieltäytyy, hänestä ilmoitetaan IJF:n urheilujohtajalle tai kilpailun johtajalle. Kilpailun johdon päätöksellä ottelijalta evätään mahdollisuus jatkaa kilpailua. Jos on kyseessä mitaliottelu, ottelijalta evätään mitali ja sijoitus.

- I Ottelijat siirtyvät keskelle ottelun alueen reunaan ja siirtyvät tuomarin käsimerkistä eteenpäin ottelun alueelle oman merkkinsä luokse.
- II Seistessään omien merkkiensä takana ottelijat kumartavat toisilleen ilman erillistä komentoa, astuvat askeleen eteenpäin ja seisovat luonnollisessa seisoma-asennossa odottaen mattotuomarin hajime -komentoa.
- III Ottelun päätyttyä ja mattotuomarin komennettua *soremade*, ottelijat asettuvat seisomaan omien merkkiensä eteen odottamaan tulosta. Tässä vaiheessa judogin tulee olla kunnossa.
- IV Mattotuomari astuu askeleen eteenpäin, julistaa tuloksen ja astuu askeleen takaisin. Julistuksen aikana ottelijat astuvat yhtäaikaaisesti askeleen taaksepäin ja kumartavat toisilleen.
- V Ottelijat siirtyvät takaisin keskelle ottelun alueen reunalle ja poistuvat kilpailun alueelta.

4.5 Joukkuekilpailut

- I Joukkueiden välistä ottelua pidetään aina kilpailun vaiheena.
- II Ennen jokaista joukkueottelua mattotuomari asettuu ottelun alueen rajan keskelle kasvot jousekiin päin, kumartaa ja astuu ottelun alueelle, noin metrin ulkorajasta. Joukkueet siirtyvät ottelun alueen ulkorajalta yhtenäisinä rintamina vastakkain aloitusmerkin kohdalle ja ovat siis kasvokkain. Mattotuomari komentaa ottelijoita kääntymään jousekin suuntaan osoittamalla kädet suorina ja kämmenet ylöspäin. Tällä komennolla ottelijat kääntyvät jousekin suuntaan ja ovat jonossa.
- III Mattotuomari komentaa *rei* ja ottelijat kumartavat.
- IV Mattotuomari ohjaa välittömästi ottelijoita kääntymään kasvokkain.
- V Mattotuomari komentaa jälleen *rei*, joukkueet kumartavat toisilleen, siirtyvät ottelun alueen reunalle ja poistuvat kilpailun alueelta.
- VI Ennen yksittäistä ottelua ottelijat toimivat tämän ohjeen kohdan ”Ottelijat” mukaisesti.
- VII Kaikkien yksittäisen otteluiden jälkeen joukkueet asettuvat ottelun alueen sisäpuolelle omalle merkilleen kasvotusten. Tuomarit asettuvat riviin, mattotuomari keskelle ja kasvot jousekiin päin. Mattotuomari astuu askeleen eteenpäin ja julistaa tuloksen.
- VIII Mattotuomari astuu askeleen takaisin ja komentaa *rei*. Joukkueet kumartavat toisilleen.
- IX Mattotuomari ohjaa eleellä ottelijat kääntymään jousekin suuntaan ja pysymään jonossa.
- X Mattotuomari komentaa välittömästi *rei* ja ottelijat kumartavat yhtäaikaaisesti jousekin suuntaan. Tämän jälkeen ottelijat poistuvat ottelun alueelta.
- XI Samanaikaisesti mattotuomari perääntyy ottelun alueen ulkoreunalle kumartaa jousekin suuntaan ja poistuu kilpailun alueelta ottelun alueen ulkorajaa pitkin kävellen.

Yhteenveto

Kumarrusetiketti erottaa judon ainutlaatuisesti muista kansainvälisistä urheilulajeista. Nämä eleet

osoittavat kunnioitusta, arvostusta ja kohteliaisuutta. Tuomareilla on oleellinen rooli tämän ainutlaatuisuuden säilyttämisessä ja sen varmistamisessa, että kumarrukset tehdään näiden ohjeiden mukaisesti.

5. Kansainvälisen tuomarin vaatimukset

Tuomariluokat ja tasot

Tuomaritutkinto määrittelee ne kilpailut, joihin tuomari voi osallistua. Kunkin maan kansalliset tuomarikomissiot määrittelevät maakohtaiset tasot ja niiden tutkintoperusteet. Yleensä on vähintään kolme kansallista tuomaritasoa "A", "B" ja "C".

Kansainvälisellä tasolla on kaksi tutkintotasoa, Continental ja International. Continental- ja International -tasoja valvoo IJF:n tuomarikomissio.

Continental (maanosa)-tuomarin vaatimukset

Kokeen valvojat

Koetta valvovat vähintään kolme IJF:n International -tuomaria, jotka IJF:n tuomarikomissio on hyväksynyt.

Koevaatimukset

Ikä 25 - 50

Vähintään seitsemän vuoden judokokemus

Kansallinen lisenssi vähintään neljä vuotta

Aktiivinen tuomaritoiminta kansallisella ja aluetasolla

Tuomarin kotimaan judoliiton hyväksyntä

Tuomarin judoliiton nimitys

IJF:n suosittelu dan-taso – 2.dan

500 USD:n hakemusmaksu

Koetapahtumat

Continental -liiton järjestämä (esim. EJU:n tapahtuma)

Kansainvälinen tapahtuma, jossa vähintään neljä osanottajamaata, kilpailijat voivat olla miehiä tai naisia, jotka ovat vähintään A-nuoria (alle 20.v ikäluokassa). Päivämäärät ja tutkintojen lukumäärän määrittelee liiton tuomarikomissio.

Koemenettely

IJF:n tuomarisääntöjen suullinen kuulustelu, joka kestää 15-25 min

Käytännön koe - vähintään 6 ottelua mattotuomarina ja 6 ottelua pöytätuomarina

Lisenssin voimassaolo

Enintään 4-6 vuotta tutkintopäivästä. Voidaan uusia uudelleen arvioinnin jälkeen.

International (kansainvälinen)-tuomarin vaatimukset

Kokeen valvojat

Koetta valvoo IJF:n tuomarikomissio, jonka muodostavat vähintään kolme jäsentä vähintään kahdesta kansainvälisestä judoliitosta.

Maan, jossa tutkinto pidetään, kansainvälisen liiton edustaja IJF:n tuomarikomissiossa on oltava yksi

tutkinnon vastaanottajista.

Koevaatimukset

Ikä 29 - 50 vuotta

Vähintään 15 vuoden judokokemus

Continental -lisenssi vähintään neljä vuotta

Aktiivinen tuomaritoiminta alue- ja maanosatasolla

Tuomarin kotimaan judoliiton hyväksyntä

Tuomarin judoliiton nimitys

IJF:n suosittelema dan-taso – 3.dan

600 USD:n hakemusmaksu

Kyky keskustella vähintään toisella IJF:n virallisista kielistä (ranska tai englanti)

Koetapahtumat

Kansainvälisen liiton mestaruuskilpailut tai vastaava, jossa vähintään kahdeksan osanottajamaata; mies- tai naiskilpailijoita, jotka ovat vähintään IJF:n juniori-ikäisiä

Tutkintoa ei voida järjestää olympialaisissa tai maailman mestaruuskilpailuissa

Jokainen kansainvälinen liitto voi järjestää yhden tutkinnon joka toinen vuosi.

Koemenettely

Käytännön koe - vähintään 6 ottelua mattotuomarina ja 6 ottelua pöytätuomarina

Lisenssin voimassaolo

Enintään neljä vuotta tutkintopäivästä. Voidaan uusia uudelleenarvioinnin jälkeen.

6. Toimitsijat

Toimitsijat tekevät hyvin läheisestä yhteistyötä tuomareiden kanssa. Toimitsijoita ovat ajanottajat, pistetaulun hoitajat, sihteeri ja kuuluttajat. Tuomareiden ja toimitsijoiden on työskenneltävä yhtenäisenä tiiminä ja kohdeltava toisiaan kunnioittaen ja kommunikoida avoimesti. Tämä takaa kaikille mukana olijoille palkitsevan kokemuksen.

Monissa kilpailuissa toimitsijat työskentelevät koko päivän saaden vain vähän taukoja ja lepoa - ja kuten kaikki ihmiset, hekin tekevät virheitä. Tuomarilla pitää olla kyky huomata ja korjata virheet välittömästi, eikä hänen sovi kiihtyä niistä. Vastaavasti toimitsijan, joka ei saa selvää tuomarin merkeistä tai komennoista, on vaadittava selvyys asioista. Toimitsijoilta vaaditaan samankaltaisia ominaisuuksia kuin tuomarilta. Heidän pitää pystyä keskittymään useita tunteja; toimimaan tyynesti paineen alaisena; tuntea syvällisesti IJF:n tuomarisäännöt; tuntea tuomarin toimintatavat, merkit ja komennot; tuntea judon perustekniikat torin eli heittäjän tunnistamiseksi pistesuorituksen yhteydessä ja ymmärtää karsinta- ja pistelaskujärjestelmä.

Toimitsijoiden on käytädyttävä ammattimaisesti kaikissa tilanteissa. Toimitsijat ovat avainasemassa takaamassa kilpailun joustavaa kulkua. Siksi heidän on ilmoitauduttava ajoissa tehtävänsä. Heidän on pysyttävä puolueettomana, rauhallisena ja valppaana tehtävässään.

Menestyäkseen tehtävässään toimitsija tarvitsee koulutusta ja harjoitusta. Hyvä harjoittelupaikka on oma seura, josta voi edetä vaativampiin tapahtumiin saaden enemmän vastuuta. Toimitsijat ansaitsevat suuren kiitoksen judourheilun edistämisestä.

Työskentelyn periaatteet

- Toimitsijalla pitää olla korkeat toimintaperiaatteet ja hänen täytyy olla valmistautunut työskentelemään useita tunteja.
- Ilmoittautuessaan työhön heidän tulee perehtyä tehtäviinsä ja laitteisiin sekä varmistaa, että kaikki toimii hyvin.
- Tehtävästään ei voi lähteä ennen kuin sijainen on paikalla ja hän on tehtävien tasalla.
- Toimitsijat ovat kilpailussa kaikkien huomion alaisena, joten heidän on säilytettävä ammattimainen käytös ja asenne jatkuvasti.
- Heidän on istuttava suorassa jalat lattialla välttämällä suuria liikkeitä ja olla syömättä hoitaessaan tehtäviään.

Pistetaulun hoitajan tehtävät

Pistetaulunhoitaja on erittäin tärkeä linkki tuomarin ja pistetaulun välillä. Kun tuomari julistaa pistesuorituksen tai rangaistuksen, pistetaulunhoitajan tulee tehdä vastaavat merkinnät pistetaululle. Hän saa tehdä muutoksia taululle vain mattotuomarin ohjeiden mukaan eikä saa ottaa ohjeita kulmatuomareilta. Jos pöytätuomari huomaa virheen taululla, hänen tulee huomauttaa siitä mattotuomarille, joka korjauttaa virheen taululta. Kun pöytätuomarit esittävät pisteiden muutosta, taulun hoitajan pitää odottaa mattotuomarin "ei-voimassa" -merkkiä ja oikeaa pistesuoritusmerkkiä.

Pistetaulun hoitaja ei saa kuunnella eikä välittää valmentajien tai yleisön huudoista. Jos virhe kuitenkin tapahtuu, niin korjauksen pitää tulla mattotuomarilta.

Pistetaulun hoitajan on tunnettava erinomaisesti japaninkielisen kilpailuterminologian, tuomarin toimintatavat ja merkit, IJF:n tuomarisäännöt ja pistelaskujärjestelmän (pisteet, rangaistukset ja

vastaavat). Kun tuomari antaa komennon tai merkin, josta taulun hoitaja ei ole varma, hänen on noustava seisomaan saadakseen mattotuomarilta selkeän vastauksen.

Pistetaulunhoitajan erityisvastuut

Pistetaulunhoitajan tehtävät kilpailussa ovat:

Tyhjentää pistetaulu ennen jokaista ottelua, ei kuitenkaan ennen kuin, edellisen ottelun ottelijat ovat poistuneet matolta.

Huolehtia, että mattotuomarin julistamat pisteet ja rangaistukset on kirjattu taululle oikealle kilpailijalle. Joskus mattotuomari osoittaa torin näyttämällä hänen merkkiään tatamissa.

Kilpailijalla voi olla vain yksi rangaistusmerkintä taululla. Jos tuomitaan toinen rangaistus, edellinen merkki poistetaan ja sen tilalle tulee merkki suuremmasta varoituksesta.

Kun kilpailija saa rangaistuksen, vastaavat pisteet kirjataan vastustajalle. Jos kilpailija saa uuden rangaistuksen, edellistä vastaava piste poistetaan vastustajalta ja tilalle tulee vastaava korkeampi piste.

Judossa on ainutlaatuinen pistelaskujärjestelmä. Kilpailija voi saada kuinka monta yukoa tahansa. Kuitenkin kaksi waza-aria vastaa ipponia. Jos kilpailija saa toisen waza-arin, sitä ei merkitä, vaan sen jälkeen tuomari julistaa "waze-ari awasete ippon" ja ottelu päättyy. Jos matto- eikä pöytätuomarit huomaa toista waza-aria, taulunhoitajan on noustava seisomaan, jotta mattotuomari huomaisi tilanteen.

Myös waza-ari ja kolme shidoa (aiemmin keikoku), vastaavat ipponia, joskin tuomari päättää ottelun eri tavalla (=sogo-gachi käytännön mukaisesti).

Taulun pisteitä ei saa poistaa tai muuttaa ennen kuin ottelijat ovat poistuneet kilpailualueelta.

Ajanottajien tehtävät ja vastuut

Ajanottajien tehtävänä on mitata ottelun ja osaekomin aikaa. Tämä vaatii tuomarin toimintatapojen, merkkien ja japanikielisen terminologian sekä IJF:n tuomarisääntöjen hyvää perusosaamista.

Suurinäyttöiset elektroniset kellot ovat lisääntyneet ja ne antavat paremmin tietoa tuomareille ja ottelijoille. On kuitenkin kilpailuja, joissa käytetään edelleen perinteisiä sekuntikelloja. Sekuntikellojen kanssa käytetään keltaista ja sinistä lippua osoittamaan ovatko kellot käynnissä.

Ajanottajilla pitää olla perustietämys pistelaskujärjestelmästä erityisesti siksi, että waza-ari ja kolme shidoa vaikuttavat osaekomi-aikaan.

Kuten pistetaulunhoitajat myös ajanottajat noudattavat ainoastaan mattotuomarin ohjeita. Mattotuomarilla on ottelussa runsaasti valvottavaa, joten on äärimmäisen tärkeää, että ajanottajat seuraavat ottelua herkeämättä.

Ennen ottelua ajanottajien tulee varmistaa, että kaikki tarvittavat laitteet ovat käytettävissä ja että ne toimivat. Heidän on osattava käyttää äänimerkkilaitteita sekä käynnistää ja pysäyttää sekuntikello.

Otteluajanottajan erityisvastuut

Otteluajanottajan tehtävät ottelussa ovat seuraavat:

Nollata kello ennen jokaista ottelua, ei kuitenkaan ennen kuin edellisen ottelun ottelijat ovat poistuneet matolta.

Tarkistaa, mikä on ottelun enimmäispituus: 5 minuuttia miehillä ja naisilla, 4 minuuttia alle 20 ja alle 23 v. junioreilla, 3 minuuttia B- ja C- junioreilla, 2 minuuttia D- ja E-junioreilla.

Osoittaa tuomarille olevansa valmiina katsomalla häntä ja nostamalla keltaisen lipun ylös

(käsikäyttöistä pistetaulua käytettäessä).

Hajime -komennosta käynnistää kello (ja samalla laskea keltainen lippu).

Matte- tai sonomama -komennosta pysäyttää kello, mutta sitä ei saa nollata (, sekä nostaa keltainen lippu)

Hajime- tai yoshi -komennosta käynnistää kello uudelleen (ja laskea keltainen lippu).

Jos käytössä ei ole suurta elektronista kellonäyttöä, voidaan käsikäyttöisellä taululla näyttää jäljellä oleva otteluaika. Otteluajanottajan tulee pitää taulu ajan tasalla säännöllisin välein.

Antaa äänimerkki otteluajan päättyessä. Jos otteluaika on täyttynyt ja osaekomi on käynnissä, kellon on annettava käydä kunnes tuomari julistaa toketa tai ippon. Toketan jälkeen samanaikaisesti pysäytetään kello ja annetaan äänimerkki ottelun päättymisestä.

Älä nollaa kelloa ennen kuin molemmat ottelijat ovat poistuneet kilpailualueelta.

Ajoittain otteluajanottajaa pyydetään mittaamaan kilpailijan lepoaika ennen seuraavaa ottelua.

Käynnistä kello välittömästi ja anna äänimerkki, kun aika on kulunut.

Osaekomi -ajanottajan erityisvastuut

Osaekomi -ajanottajan tehtävät ottelussa ovat seuraavat:

Nollata kello ennen jokaista ottelua.

Osaekomi -julistuksesta käynnistää kello (ja samanaikaisesti nostaa sininen lippu). Pistetaululta on tarkistettava onko torilla waza-aria. Jos näin on, valmistaudu antamaan äänimerkki 15 sekunnin, eikä 20 sekunnin kohdalla.

Sonomama -komennon yhteydessä pysäytä kello sitä nollaamatta (ja laske sininen lippu). Tämä on vain väliaikainen keskeytys. Yoshi -komennosta käynnistä kello (ja nosta sininen lippu).

Toketa -komennosta pysäytä kello (ja laske sininen lippu). Ennen kellon nollaamista laske nopeasti pisteet osaekomi -ajan perusteella:

Yleiset sidonta-ajat	U11-Junioreiden sidonta-ajat (kansallinen päätös)
10 s < 15 s → yuko	5 s < 10 s → yuko
15 s < 19 s → waza-ari	10 s < 15 s → waza-ari
20 s → ippon	15 s → ippon

Näytä tuomarille merkkiä, joka kertoo sidonta-ajan ja pidä merkkiä ylhäällä kunnes mattotuomari julistaa tuon pistesuorituksen. Nollaa kello mahdollisimman nopeasti ollaksesi valmiina seuraavaa osaekomia varten. Joskus seuraava osaekomi voi tulla muutama sekunti toketan jälkeen.

Osaekomi -ajan kuluessa on näytettävä vastaavasti kuluneen ajan merkkiä.

Jos toketan julistamisen jälkeen tulee heti uusi osaekomi, ensin käynnistetään kello ja vasta sitten näytetään edellisen sidonnan kesto. Tässä yhteydessä otteluajanottajan apu voi olla tarpeen, koska kolme välinettä (sininen lippu, kello ja pistenäyttä) pitää käsitellä yhtäaikaan.

Äänimerkki on annettava samanaikaisesti osaekomi -ajan täytyessä (20 sekuntia tai 15 sekuntia, jos vain waza-ari on tarpeen).

Sihteerin velvollisuudet ja tehtävät

Sihteeri toimii kuuluttajan kanssa läheisessä yhteistyössä ja hän ilmoittaa, ketkä ottelijat seuraavaksi kutsutaan ja kuka julistetaan voittajaksi. Ennen uuden sarjan tai painoluokan aloitusta, sihteeri pyytää

kuuluttajaa ilmoittamaan siitä, jotta ottelijat voivat ajoissa valmistautua. Sihteerin tulee varmistaa, että molemmat ottelijat saapuvat tatamille ja pyytää kuuluttajaa kutsumaan ottelijoita uudelleen, jos tarpeen IJF:n sääntöjen perusteella.

Sihteeri hoitaa kilpailukaavioita ja hän varmistaa kilpailun virheettömän ja jatkuvan etenemisen. Sihteerin kirjaa ottelun tuloksen tarkasti tuomarin julistuksen ja pistetaulun mukaan.

Sihteerin pitää tuntea hyvin IJF:n kilpailusäännöt, tuomarin merkit ja komennot ja hänen on tunnettava pistetaulun merkit.

Sihteerin on tunnettava pistelaskujärjestelmä ja hänen on osattava täyttää kilpailukaaviot otteluiden edetessä. Hänen tulee merkitä kunkin ottelun tulos, ml. yusei gachi, fusen gachi, kiken gachi, sogo gachi ja rangaistukset.

Sihteerin on tarkistettava seuraavat tiedot jokaisesta kilpailukaaviosta:

- kilpailun nimi, päivämäärä ja paikka
- sarja ja painoluokka
- kilpailijan koko nimi ja vyöarvo
- kilpailijan seura/maakunta/maa

On äärimmäisen tärkeää, että sihteeri kirjoittaa siististi ja tarkasti virheiden välttämiseksi. Suositeltavaa on, että käytetään lyijykynää merkittäessä voittajaa/häviäjää. Pystyäkseen seuraamaan keitä on pyydetty valmistautumaan, ketkä ottelevat, kuka on voittaja jne., sihteerin on syytä käyttää koodijärjestelmää ottelukaaviossa. Kilpailijan nimen vieressä oleva koodi auttaa sihteerää seuraamaan, mitä kaaviossa tapahtuu. Koodien käyttö tulee entistä tärkeämmäksi, jos sihteeri hoitaa useampaa ottelualuetta samanaikaisesti. Merkit myös auttavat sihteerin sijaista helpommin ymmärtämään kaavion tilanteen. Kokemuksen mukaan värillisiä merkkejä on helpompi seurata.

Sihteerin erityisvastuut

Sihteerin tehtävät ottelussa ovat seuraavat:

Pyydä kuuluttajaa ilmoittamaan uuden sarjan tai painoluokan alkamisesta, jotta ottelijoilla olisi aikaa lämmitellä.

Tarkista jokainen uusi ottelukaavio, jotta tiedät, miten kaaviossa edetään.

Ilmoita ajanottajille, jos otteluaika muuttuu sarjaa vaihdettaessa.

Ilmoita tuomarille, jos siirrytään sarjaan, jossa shime-waza tai kansetsu-waza ei ole sallittu tai päinvastoin.

Pyydä kuuluttajaa kuuluttamaan ottelijat hyvissä ajoin, jotta he ehtivät valmistautua. Sihteerin vastuulla on määrätä seuraavat kuulutukset IJF:n tuomarisääntöjen mukaan.

Jokaisen ottelun jälkeen sihteerin on merkittävä, kumpi ottelun voitti ja miten. Kilpailupisteiden seuraamista varten ottelijan on tiedettävä, millä pisteillä voitto tapahtui ja mikä on vastustajan vyöarvo.

Voiton kirjaaminen

Edellä olevan mukaisesti seuraavia lyhenteitä tulee käyttää kaavioissa:

I	➔	Ippon
W	➔	waza-ari
Y	➔	yuko
Sh	➔	shido (voitto vastustajan shidon perusteella)

- Sh2 → kaksi shidoa
- Sh3 → kolme shidoa
- Hm → hansoku make (voitto vastustajan hylkäämisen vuoksi)
- Fg → fusen gachi (luovutusvoitto)
- Kg → kiken gachi (voitto loukkaantumisen perusteella)

Ottelusta, jonka voittaa vastustajan rangaistuksen perusteella, ei saa kilpailupisteitä. (Tätä käytäntöä ei käytetä Suomessa). Tämän vuoksi sihteerin on tiedettävä, milloin varoitus on annettu. Jos rangaistus on otteluvoiton syy, se on merkittävä ottelukaavioon. Jos voitto perustuu sekä tekniikkasuoritukseen että vastustajan rangaistukseen, sihteerin merkitsee korkeimman tekniikkasuorituksen.

Fusen gachi merkitään, kun vain toinen ottelija saapuu otteluun. Sen merkinä on fg.

Kiken gachi merkitään ottelijalle, jonka vastustaja luovuttaa kesken ottelun.

7. Kansainvälisen judoliiton tuomarisääntöjen kehitys *Lawrie Hargraven mukaan*

Johdanto

Kansainvälisen judoliiton tuomarisäännöt ovat kehittyneet monien vuosien kuluessa. Sääntömuutokset ovat väistämättömiä ja tarpeellisia, jotta judon kiinnostus dynaamisena ja jännittävänä lajina säilyy samalla, kun kilpailijoiden ja valmentajien sivistyneisyys ja kekseliäisyys kehittyvät vieden judoa uusiin ulottuvuuksiin.

Lisäksi vaikuttavat myös ulkoiset seikat, kuten judon kansainvälistyminen, judon kuuluminen olympia-lajeihin, naisten kilpajudon tason nousu sekä muutokset teknologiassa (etenkin televisio välittää judoa myös ”tavallisten ihmisten” tietoon). Samalla televisio myös vaatii toimintaa lajilta.

Tuomaroinnin historiaa ja kehitystä opiskelemalla voi oppia paljon. Vilkaistu viimeisen 50 vuoden aikana tapahtuneisiin sääntömuutoksiin osoittaa kuinka pitkälle ja kuinka nopeasti tuomarointi on kehittynyt. Nykyisten kansainvälisten tuomareiden olisi syytä opiskella tuomarityöskentelyn historiaa voidakseen kertoa uudemmille tuomareille syyn johonkin tiettyyn sääntöön mihin se perustuu.

Alkuajat

Judon alkuaikoina Japanissa, seurauksena Kansainvälisen Judoliiton perustamisesta v.1951, judon ensimmäisiä kilpailuja tuomitsivat erittäin korkea-arvoiset judokat, eli monidaniset mustat vyöt. Nämä suuret mestarit, kiistattomat ekspertit, tuomitsivat ilman mitään apua ja ilman kulmatuomareita.

Tuomariksi valitseminen oli suuri vastuu ja etuoikeus ja sen katsottiin olevan suuri kunnia. Kiistely tuomioiden oikeassa olosta oli olematonta japanilaisessa judokulttuurissa. Väärien tuomioiden, joita monet epäilivät, annettiin olla ja ne unohdettiin.

Nykyisin tuon tapaista yksilön päätösten suvaitsemista on vaikea hyväksyä Japanin ulkopuolella. Kansainvälisen vaatimuksen seurauksena tuomiot annetaan enemmistön päätösten mukaan.

Aikoinaan ottelua saatettiin jatkaa sillä edellytyksellä, että tuomari katsoi jommankumman ottelijan kykenevän tekemään suorituksen ennen pitkää. Jopa 20 minuutin ottelut olivat tuolloin arkipäivää. Jos ratkaisevaa pistesuoritusta ei tullut, ei tuomari epäröinyt julistaa tasapeliä. Vuoden 1948 Japanin mestaruuskisoissa kahdessa sarjassa päädyttiin jakamaan mestaruus. Tuolloin ratkaistiin ottelun voittaja tasapelin sattuessa arpomalla. Huomioon ottaen tuon ajan judon, tämänlainen systeemi hyväksyttiin Japanissa.

Tarve kirjoitetuille kilpailusäännöille

Ensimmäisestä Japanin mestaruuskisasta vuodesta 1930 vuoteen 1948 kisoihin saakka ei ollut olemassa kirjoitettuja kilpailusääntöjä englanniksi tai ranskaksi.

Kuitenkin Kansainvälisen judoliiton synnyttyä ja judon levitessä hurjalla vauhdilla, tarve kirjoitettuihin sääntöihin Euroopassa kasvoi. Kansainvälisiä judokilpailuja on pidetty Euroopassa ja muualla vuodesta 1948 lähtien. Kävi selväksi, että kilpailusäännöt täytyi saada valmiiksi ja että ne täytyi säätää niin, että ne hyväksyttäisiin joka puolella maapalloa.

Kodokanin kilpailusäännöt

Vastauksena sääntöjen tarpeeseen, valmistuivat ensimmäiset japaninkieliset säännöt vuonna 1948, joita

sitten käännettiin englanniksi, muutama vuosi ennen ensimmäisiä judon maailmanmestaruuskisoja (Tokio 1956). Näitä sääntöjä muokattiin vuosina 1951, 1955 ja 1961 judon laajan ja nopean leviämisen seurauksena.

Vuonna 1960 IJF: n tuomarikongressi kokoontui Pariisiin kolmansien judon maailmanmestaruuskisojen yhteydessä ja Euroopan judounioni ehdotti uusien sääntöjen käyttöönottoa. Vaikkakin sääntöuudistuksia ei aluksi hyväksytty, huomattiin, että kansainvälinen sääntöjen tulkinta oli saatava loppumaan ja uudet yhteiset säännöt tukisivat tätä ajatusta. Asiantuntijoita palkattiin neuvomaan Kansainvälistä judoliittoa ja tekemään lisätutkimuksia sääntöuudistuksista.

Perinteet vs. moderni ajattelutapa

Judon oltua näytöslajina olympialaisissa 1964 Tokiossa, judoon piti tehdä lisämuutoksia, jotta se pysyisi olympialajina. Kansainvälinen olympiakomitea vaati judoa laatimaan sopivat painoluokat, vaikkakin moni perinteiseen judoon luottanut sensei vastusti tätä ehdotusta. Moni vanhemman polven judoka ennusti, ettei judo selviäisi tämänlaisesta perinteen rikkomisesta. Tämä maailmanlaajuinen kiistely toi ensimmäistä kertaa perinteiset judo-opit uutta edistyksellistä oppia vastaan ja synnytti kiistaa. Kehitys tuo aina riitaa mukanaan. Tosiasiassa IJF on saanut paljon lisää jäseniä muutettuaan ensin kolme painoluokkaa viideksi ja sitten seitsemäksi v.1979. Avointa sarjaa otellaan edelleen aikuisten maailmanmestaruuskilpailuissa, mutta se ei enää kuulu junioreiden tai olympialaisten ohjelmaan.

Judokat, niin Japanissa kuin muuallakin maailmassa, ovat pitkään kunnioittaneet perinteisiä, judon perustajan Jigoro Kanon, oppeja, esimerkkinä kumarrusta, jota edelleen käytetään. Toisaalta judon täytyy kehittyä olympialajina, kuten Kano aavisti puhuessaan kehityksen puolesta. Lyhyesti sanoen: IJF: n täytyy sekä kunnioittaa perinteitä että käydä läpi evoluutio ja muokata lajia uudelle vuosituhannele. Koska judokilpailut ovat suurin ja näkyvin osa IJF:n toimintatavoista suurelle yleisölle, varsinkin television kautta, säännöt ja ulosanti ovat erittäin tärkeitä. Varsinkin, kun kyseessä ovat MM-kilpailut tai olympialaiset.

Uusi suuntaus

Vuonna 1965 englantilaisesta Charles Palmerista, joka oli yksi ensimmäisistä Kodokanin kansainväliseen järjestöön kuuluneista eurooppalaisista, tuli IJF: n presidentti. Hänet valittiin virkaan IJF: n kongressissa toisten maailmanmestaruuskisojen yhteydessä Rio de Janeirossa.

Palmer perusti *tuomarihallituksen*, johon hänen lisäksi kuuluivat Jacobus Nauwelaerts de Age Hollannista ja Teizo Kawamura Japanista. Vuonna 1967 tuomarikomissio tapasi Salt Lake Cityssä, USA:ssa viidensien MM-kisojen aikaan. Tuossa tapaamisessa he sopivat uusien sääntöjen käyttöönotosta. Tuohon aikaan IJF oli lisännyt painoluokkien määrän viiteen joiden lisäksi oli avoin sarja. Tämän jälkeen IJF perusti tuomarikomission, johon kuuluivat jo edellä mainittujen lisäksi John Osako USA:sta, joka toimi puheenjohtajana, Horst Wolf Itä-Saksasta ja Shoichi Shimizu, joka korvasi Kawamuran. Ensimmäiset kansainväliset tuomarivaatimukset, eli mitä tuomarin tulisi osata, tehtiin ja ensimmäinen tuomarilisenssi myönnettiin seitsemänsien MM-kisojen yhteydessä Saksan Ludwigshafenissa syyskuussa 1971.

Kansainvälinen tuomarikomissio

Alun perin tuomarikomissio perustettiin edustamaan ja kehittämään judoa, ei edustamaan ketään

erityistä henkilöä tai mitään erityistä liittoa. Tuomarikomissio rakensi pohjan järjestelmälle, joka mahdollisti IJF: n muuttua tuomaroinnin tapoja kehityksen mukana. Tuomarikomissio esitti sääntömuutokset tasapainoisella ja järkevällä tavalla pysyen tiukasti judon kehityksen mukana. Tämä osoittautui korvaamattomaksi IJF: n kasvaessa pienestä 17 maata sisältäneestä järjestöstä nykyisiin mittoihinsa eli n.180 jäsenvaltioon ja 5 maanosaliittoon: Afrikkaan, Aasiaan, Eurooppaan, Oseaniaan ja Pan-Amerikkaan.

Vuonna 1979 tohtori Shigeyoshi Matsumae Japanista valittiin IJF: n kolmanneksi presidentiksi ja IJF: n hallinto muokattiin sisältämään Tuomarikomission, *Urheilukomission*, *Koulutuskomission* ja *Rahoituskomission*. Tästä eteenpäin Tuomarikomissio on sisältänyt puheenjohtajan lisäksi viisi kansainvälisen International -luokan tuomarijäsentä, yhden jokaisesta maanosaliitosta. Kansainvälinen tuomarikomissio on vuosien varrella kehittänyt vaativat kriteerit ja odotukset kansainvälisen tason tuomareille. Tämä on tuonut olympialajina judolle hyvin ansaittua mainetta lahjomattomuudesta ja pätevästä tuomitsemisesta kilpailuissa. Vaatimattomista lähtökohdista huolimatta IJF:llä on nyt 286 kansainvälistä A-tuomaria ja 614 kansainvälistä B-tuomaria.

Tuomarikomission rooli

Sen lisäksi, että tuomarikomissio testaa uudet kandidaatit, IJF on myös vastuussa tuomariseminaarien pidosta kaikissa viidessä maanosassa. Tuomarikomissio myös määrää tuomarit kansainvälisiin kilpailuihin.

Yksi tuomarikomission tärkeä tehtävä on pysyä taitavien ja hyvin harjoiteltujen kilpailijoiden kehityksen vauhdissa. Judovalmentajat parantavat jatkuvasti maailman parhaiden kilpailijoiden kuntoa ja taitotasoa sekä vauhtia. On selvää, että kansainvälisen tuomarin täytyy parantaa omaa suoritustasoaan pystyäkseen tuomitsemaan ottelua ilman virheitä.

Tärkeä tekijä on myös se, että huippukilpailijat ansaitsevat saada parasta mahdollista tuomarointia mahdollistamaan heidän mestariksi tulemisensa. Kuluneen 30 vuoden aikana, ensimmäisten Tokion MM-kisojen jälkeen, sääntöjä on muokattu säännöllisesti. Tämä on välttämätöntä, jotta judokilpailut otellaan turvallisesti ja hyvällä mielellä. Judokilpailujen tulisi myös olla kiinnostavia lajia tukevien sponsorien, median ja katsojien kannalta.

Vanhat sääntötulkinnat

Judon alkuajoista lähtien, jotkut säännöt ovat saaneet väistyä syrjään. Seuraavassa niistä muutama:

1950-luvulla Niska- ja jalkalukot kiellettiin.

1960-luvulla Tuomarianasto ilmestyi japaniksi. Tuomari asu muuttui judogista puvun takkiin ja kravattiin.

1965 Kolmen painoluokan ja avoimen sarjan esittely.

1967 Painoluokat lisääntyivät viiteen ja avoin sarja säilyi.

Hajimen kanssa käytetty käsisignaali lopetettiin.

Kilpailijoiden sääntö kumartaa tuomareille ennen ja jälkeen ottelun siirrettiin historiaan.

1972 Metrin leveän punaisen vaara-alueen ja kahden ja puolen metrin turva-alueen esittely. Myös julkinen pisteiden ja varoitusten kirjanpito näki tällöin päivänvalon.

1974 Yuko ja koka eroteltiin tuolloin toisistaan sekä rangaistukset shido ja chui.

Pistetaulu salli tuomareiden ja yleisön seurata ottelujen kehitystä ilman turhaa miettimistä. Tärkein syy tähän sääntöuudistukseen oli se, että tuomareiden tuli muistaa jokainen ottelun tapahtuma ennen voittajan julistamista otteluajan loppuessa.

Tuolloinhan semifinaalit kestivät kahdeksan minuuttia ja finaali kymmenen.

Tätä uudistusta vastustivat monet ekspertit, uskoen etteivät ottelijat pyrkisi ipponiin. Kuitenkin IJF:n taulukot osoittavat selkeästi ippon -voittojen määrän nousun uuden pistelaskusysteemin jälkeen. Tämä kasvu johtuu tietysti myös kilpailijoiden tason noususta.

Passiivisuusrangaistukset saivat kilpailijat aktiivisemmiksi ja tämä sääntö sai jatkuvaa kiitosta judomaailmassa. Samaan aikaan kulmatuomarien rooli kasvoi, koska heillä oli nyt oikeus vaihtaa mattotuomarin antamaa pistemäärää tai rangaistusta enemmistön periaatteen mukaan.

- 1974 Käytäntö, jossa tuomarin täytyi raahata ottelijat sidonnan ollessa meneillään ottelualueen sivusta keskelle mattoa, pitäen otetta koko ajan kiinni, peruttiin. Tämä sääntö oli aina aiheuttanut hieman hilpeyttä yleisössä, mattotuomarin ollessa fyysisesti liian heikko siirtämään ottelijoita ja joutuessaan pyytämään kulmatuomarit apuun. Kolmestaankin tuomarit olivat ylivoimaisen tehtävän edessä, jos kyseessä oli raskaansarjan ottelu.
- 1974 Otteluiden kesto muuttui kuudesta minuutista kahdeksaksi, ja sekä semifinaalin että finaaliin kesto muuttui kymmeneksi. Tasatuloksen sattuessa ottelija, jolla oli vähemmän varoituksia, voitti.
- 1975 Sääntö, jonka perusteella ottelijan tuli keikokun jälkeen polvistua ja kumartaa peruttiin, sen katsottiin olevan liian nöyryyttävää. Myös judogia korjatessa ottelijan ei enää tarvinnut polvistua.
- 1976 Rangaistusten syyt eriteltiin ja tehtiin selvemmäksi, mistä annetaan rangaistuksia ja mistä ei. Jos ottelija laskeutui heitosta siltaan tuomareita kehoitettiin antamaan aina yksi laskeutumista korkeampi pistemäärä vastustajalle. Siltaan laskeutuminen voi olla vaarallista ottelijan päälle ja niskalle vartalon törmätessä kovalla voimalla mattoon. Toisen ottelijan kyetessä nousta seisomaan ja toisen edelleen ollessa ”reppuselässä” ottelu keskeytyi Matte -komennolla. Tuohon päivään saakka pelkkä Matte -komento ei keskeyttänyt ajan kulkua, vaan tuomarin oli lisättävä siihen komento ’jikan’ pysäyttääkseen kellon. Vuodesta -76 lähtien on Matte komento pysäyttänyt sekä kellon että ottelunkulun.
- 1978 Torin eli heittäjän pään osuminen mattoon esimerkiksi uchi-mata, harai goshi tai makikomi heitoissa on aiheuttanut päänvaivaa judomaailmassa. Jotkut kilpailijat ovat saaneet vakavia vaurioita selkärankaansa ja halvaantuneet pysyvästi. Tämänlainen heittotapa kiellettiin rankimmalla mahdollisella tavalla eli suoralla hansoku makella. Tuohon aikaan myös lääkintäaika rajoitettiin ja viisi minuuttia asetettiin maksimiksi. Tätä etuoikeutta käytettiin kumminkin usein väärin ja sääntöä täytyi jatkossa muokata. Lääkärin tutkimus/lääkintäaika on kysymys, johon tuomarikomission täytyy jatkuvasti puuttua väärinkäytön tapahtuessa.
- 1978 Tasapelin tullessa sääntö muutettiin vuonna 1978 siten, että tuomarit päättivät voittajan enemmistön päätöksellä.
- 1979 Painoluokkien määrä lisättiin seitsemään, jonka lisäksi säilyi avoin sarja. Myös judogeihin tuli ensimmäistä kertaa sääntöjä, jotka koskivat puvun pituutta. Pitkien hiusten tuli olla turvallisesti ja hyvin kiinni, sekä naisten käyttämien t-paitojen tuli olla judogin kanssa sävy sävyyn. Yhden vuoden ajan, ottelijoiden omat vyöt korvattiin kokonaan punaisella ja valkoisella vyöllä. Sääntö, jossa ottelija puki oman vyönsä lisäksi joko valkoisen tai punaisen vyön ylleen, palasi pian takaisin käytäntöön.

- 1980 Ensimmäiset naisten judon maailmanmestaruuskilpailut pidettiin New Yorkissa vuonna 1980.
- 1981 Ensimmäinen naistuomarille myönnetty kansainvälinen A-tuomarin lisenssi myönnettiin Aasian mestaruuskisojen yhteydessä Clare Hargravesille Uudesta - Seelannista.

5 sekunnin aikaraja: Maksimiaika kilpailijoiden oleskella punaisella vaara-alueella hyökkäämättä tai vain olemalla keksittiin ja siitä tuli rangaistus ottelijalle. Tämä sääntö ei aluksi saanut tuulta siipiensä alle, mutta kokemukset ovat osoittaneet, että säännön ansiosta ottelijat eivät mene ottelualueen rajoille ns. huilaamaan.

Tuoreemmat sääntöuudistukset

Viimeisen muutaman vuoden aikana seuraavat sääntöuudistukset ovat tulleet voimaan:

Vastustajan jalasta tarttuminen/estäminen: Kiellettyä tachi-wazassa.

Judogin tarkistus: Tuomarit saavat tarkistaa judogin pitkin päivää.

Rangaistukset: Rangaistukset kartuttavat vastustajan shido-tilastoa. Neljänestä shidosta saa hansoku-maken. Vähemmän shidoja saanut ottelija voittaa ottelun, mikäli shidojen määrä on ainoa ero pistetaulussa ottelun loppuessa.

Lääkäri: Mikäli ottelija tai hänen valmentajansa haluaa lääkärin matolle, häviää ottelija. Samaa verenvuotovamaa saa hoitaa kaksi kertaa.

Ulosheittäminen: Heitto kelpuutetaan, jos edes vastustajan toinen jalka on ottelualueen sisällä. Tämä sääntöuudistus otettiin mielellään vastaan, koska sen ansiosta ottelija sai pisteitä heitoista, mitkä olisivat vanhojen sääntöjen mukaan tuomittu ulkoa lähteneiksi heitettävän toimiessa syypäänä tähän tuomioon.

Kani basami: Vanha tekniikka kiellettiin, koska sen katsottiin olevan vaarallinen.

Pistetaulu: Uusi vaakasuora pistetaulu esitettiin ja se otettiin katsojien joukossa hyvin vastaan, sillä se auttoi ymmärtämään ottelun tapahtumia ja tuomarin tuomioita paremmin.

Ottelijan tunnistaminen: Judogin selkään kiinnitettiin olympialaisissa lappu, josta kävi ilmi ottelijan kotimaa. Uusin muutos tähän oli se, että Atlantan vuoden 1996 olympialaisten yhteydessä myös kilpailijan nimi kävi ilmi selkälapusta. Tämä helpotti katsojia näkemään kumpi ottelija ottelun lopulta voitti.

Modernit uudistukset sääntöihin

Kansainvälisten lajien sisäisen kilpailun lisääntyessä television katsojamääristä sininen judogi otettiin käyttöön v. 1997. Sidonta eli osaekomi -aikoja lyhennettiin viidellä sekunnilla siten, että ipponiin vaadittiin enää 20 sekunnin sidonta.

Muita uudistuksia:

Loukkaantunut ottelija hoidetaan ottelualueen ulkopuolella.

Hantei-poistuu, golden score tilalle.

Kulmatuomarit istuvat pöydän takana pöytätuomareina.

Hiki wake poistuu.

Päätelmä

Samalla, kun judosääntöjä muokataan tarpeen mukaan, kuten muissakin olympialajeissa, on tärkeä varmistaa, että uudistukset ovat oikeutettuja ennen niiden käyttöönottoa. On tärkeää että suuret sääntömuutokset käydään läpi kaikkien kansainvälisen judoliiton jäsenmaiden kanssa. Valmentajille, ohjaajille, kilpailijoille ja tuomareille tulee antaa tarpeeksi aikaa sopeutua uusiin sääntöihin ja sulattaa nuo muutokset harjoitteluihinsa.

Tunnustus

Yhteenvetona tähän sääntöjen kehityspalstaan, haluan ilmaista oman kiitokseni IJF:ssä toimiville tuomareille. He palvelevat lajiamme vilpittömästi ja omistautuneesti. Noin kaksikymmentä vuotta on kulunut siitä, kun sain kansainvälisen tuomarin lisenssin yhdessä kollegoideni, nyt jo menehtyneen Brasilian Carlos Callejan, Japanin Masami Kogan ja Kanadan Howard Wheatleyn kanssa. Vaikken enää ole aktiivisesti kansainvälisessä tuomaritoiminnassa mukana, minua kiinnostaa edelleen suuresti IJF:n toiminta. Haluan myös kiittää muutamaa vanhaa veteraania, kuten kanadalaisia Raymond Damblantia sekä Jim Kojimaa, jotka helpottivat työtäni tämän tuomarin käsikirjan parissa antaen päivämääriä ja tapahtumia tietooni.

Kiitos myös Charles Palmerille, Jacobus Nauwelaerts da Agelle ja muille judon sääntöjen pioneereille hyvin tehdystä työstä. He voivat varmasti antaa laajemman ja kattavamman kuvauksen omista henkilökohtaisista kokemuksistaan.

8. Judon historia

Judon alkuperän täydellinen ymmärtäminen vaatii sen edeltäjän jujitsun alkuperän selvittämistä. Varhaisessa esihistoriallisessa Japanin alkuperäiset ihmiset kehittivät heitto-, lyönti- ja hallintatekniikoita menestyäkseen taistelussa ja metsästyksessä. Keskiajalla (1392-1582) yhteiskunnalliset olot olivat epävakait ja sotapäälliköiden hallitsemia. Vuoronperään samurait ja porvarit jatkoivat välttämättömien taistelulajien opiskelua. Jujitsu oli näiden lajien joukossa.

Jujitsun Takeuchi- tyyli, Hisamori Takeuchin mukaan, on vanhin tunnettu jujitsun tyyli. Tämä koulukunta oli ensimmäinen, joka erikoistui väkivallattomuuteen. Vuoden 1598 tienoilla myös muut tyylit tulivat suosituiksi samuraisotilaiden parissa. Noin vuonna 1650 Wakayaman maakunnassa Jushin Sekiguchi opetti lajia, joka sai nimen yawara ja hän kehitti myös ukemin periaatteet. Vapaamuotoinen ottelu eli randori näki päivänvalon 1600-luvulla. Vielä tuohon aikaa jujitsua pidettiin pääasiassa kamppailulajina.

Edo kausi(1604-1867) oli rauhan aikaa, vaikkakin sananlasku ”eletään rauhassa, muistetaan sota” aiheutti jujitsun leviämisen jatkumisen. Klassisen kirjallisuuden eli kokugakun lukeminen muodostui suureksi osaksi yhteiskuntaa ja sen vaikutus levisi myös dojoille eli harjoitushalleille. Tuohon aikaan dojat eivät olleet ainoastaan paikkoja joissa harjoiteltiin fyysisiä ja lajille ominaisia harjoitteita vaan siellä opetettiin myös henkisiä ja henkimaailmallisia asioita. Vaikkakin jokainen koulukunta harjoitti erilaisia fyysisiä alueita, ne kaikki seurasivat Bushidon eettistä perustaa. Edo kauden loputtua yli 160 jujitsu koulua menestyi, mukaan lukien Kito-tyylin (joka alkoi 1795). Kito-tyyli ja kyushin tyyli olivat tunnettuja randoreistaan. Yoshin tyyli ja Tenjin Shinyo tyyli olivat tunnettuja kansetu-wazasta, lyöntitekniikoista (atemi-wazasta) ja katasta.

Jigoro Kano syntyi Koben kaupungissa lokakuun 28. vuonna 1860 ja hänen nuoruutensa oli vaikea. Hän oli ikäverehinsä verrattuna pieni ja heikko. Hän halusi aina saada itselleen terveen ja vahvan ruumiin tullakseen vahvaksi henkilöksi.

Vuonna 1870 hänen äitinsä kuoli ja nuori kymmenvuotias Jigoro muutti Tokioon isänsä kanssa Hyogon maakunnasta jatkaakseen opiskeluaan. Kano opiskeli jujitsua Masatomo Ison ja Hachinosuke Fukudan Shinyo-tyylisellä dojolla, missä hän oppi kata-tekniikoita ja randoria. Myöhemmin, Tsunetoshi Ihikubon Kito-tyylin opein, hän oppi raajojen hallintaa, lyömistä ja tartuntaotteita. Kano opiskeli myös muiden tyylien tapoja laajentaakseen tietoaan ja taitojaan. Yhdistämällä näitä tyyliä ja lajeja, yhdistämällä vain parhaat ja toimivimmat tekniikat, poistamalla kaikki vaaralliset ja mahdollisesti harmilliset tekniikat, hän muodosti uuden lajin, jota ruvettiin kutsumaan judoksi. Vuonna 1882 hän hyväksyi opettajan aseman Peersin koulussa (Gakushuin maakunnassa). Viidentoista ikäisenä Kano pääsi sisään ulkomaisten kielten kouluun ja vuonna 1877 hän pääsi sisään Tokion Teikoku yliopistoon. Kanon kyky oppia vieraita kieliä oli poikkeuksellinen ja muutaman seuraavan muutosvuotensa aikana hän kirjoitti englanniksi synnyinkielensä japanin sijaan. Yliopistossa Kano opiskeli poliittista tietoutta, taloutta, moraalista koulutusta ja estetiikkaa, samaan aikaan hän alkoi kunnioittaa opettamisen jaloa taitoa oppimalla toisilta ja opettamalla näitä oppeja eteenpäin.

Kano oli poikkeuksellisen viisas ja ymmärtävä opettaja monella yliopiston tasolla. Itse asiassa juuri näistä tosiasioista judo on saanut moraalisen oppinsa, joka kulkee paljolti käsi kädessä koulutuksen kanssa. Kanon mielestä koulutus muodostui kolmesta osasta: tiedon oppimisesta, moraalisuudesta ja fyysisestä oppimisesta. Tiedon oppiminen sisältää uuden tiedon oppimista, moraalisuuden opetus pitää sisällään henkilön moraalillisen kasvatuksen ja fyysinen oppiminen tarkoittaa oman vartalon kehittämistä.

Kano, nimittäessään lajinsa judoksi, tuli siihen päätökseen, että judon ja jujitsun harjoittelu tulisi

erota toisistaan, vaikkakin judotekniikoissa on samanlaisuuksia jujitsu tekniikoiden kanssa.

Kanon judon päämääränä oli harjoittaa sekä mieltä että vartaloa ja unohtaa ”voitto tai tappio-kilpailu” mentaliteetti. Vuonna 1882, Kanon ollessa 22 vuotias, hän perusti Kodokanin Tokioon yhdessä yhdeksän oppilaan ja 12 ja puolen tatamin kera. Kodokanissa ei harjoitettu vain fyysisiä ominaisuuksia vaan siellä pidettiin myös luentoja fysiologiasta, psykologiasta, moraaliseen filosofiasta ja kaikesta mikä oli osa Kanon metodeja. Hänen mielestään judossa oli jotain suurenmoista ja hän päättikin omistaa koko elämänsä judon levittämiseen ihmisten tietoon sen opettajana ja perustajana.

Saavuttaessaan kuuluisuutta judo koki vahvaa vastarintaa klassisen jujitsun puolelta. Vahvin vastustaja oli Totsuka-tyylinen koulukunta. Tuohon aikaan Tokion kaupungin poliisi etsi kamppailulajia, joka soveltuisi poliisin työhön hyvin ja jota voisi opettaa uusille kadeteille. Vuonna 1886 Kodokan ja Totsuka ajautuivat kilpailemaan vastakkain. Kaksi viisitoista henkistä joukkuetta koottiin, yksi kummastakin koulusta. Lopputulos oli murskaava, Kodokan voitti kolmesta ottelusta loppujen kahden päätyttyä tasapeliin. Judo oli osoittanut toimivuutensa, ei vain poliisivoimille, vaan myös kamppailulajien maailmalle.

Alkuvuosina oli muutama poikkeuksellisen vahva judoka. Kodokanin neljä vartijaa olivat: Shiro Saigo, Tsunejiro Tomita, Yoshitsugu Yamashita ja Sakujiro Yokoyama. Tatamien määrä kasvoi Kodokanissa vuoteen 1893 mennessä 107, 207 vuonna 1906, 510 tatamia oli vuonna 1934 ja vuonna 1984 Kodokanin satavuotisjuhlan kunniaksi rakennettiin Kansainvälinen Judokeskus. Tällä tavoin Kodokanin jäsenmäärä on kasvanut aloittaneesta yhdeksästä jäsenestä yli 176 jäsenmaahan ympäri maailmaa.

Opiskellessaan jujitsua professori Kano lisäsi uusia tekniikoita ja ideoita luodakseen judon. Vielä kodokanin valmistumisen jälkeenkin hän jatkoi judon tekniikoiden kehittelyä oppilaidensa kanssa ja vuoteen 1887 mennessä Kodokan judon tekniikat olivat valmiit. Aivan uusien tekniikoiden kehittely yksin antoi hyvän kuvan professori Kanon kyvyistä opettajana ja jatkuvana oppijana.

Judotekniikat voi karkeasti jakaa kolmeen osaan: heittoihin, hallintaotteisiin ja lyöntitekniikoihin. V. 1885 heittotekniikat jaoteltiin ja nimettiin Go Kyou No Wazaksi. Pitkän harjoittelun tuloksena myös hallintaotteet alkoivat kehittyä. Lyöntitekniikat ovat vaarallisia sisältäen niin lyöntejä kuin potkujakin ja niitä ei käytetty kuin katan yhteydessä. Tämä oli yksi merkki siitä kuinka Kano halusi judon olevan turvallista. Tämä oli myös osoitus judon ja jujitsun eroavaisuudesta. Kata on tyyli oppia judotekniikoita valmiiksi annettujen ohjeiden mukaan. Randori on tapa oppia judoa käytännön hyökkäyksen ja puolustamisen kautta. Kanon mielestä molemmat tavat olivat yhtä tärkeitä judon harjoittelun ja oppimisen kannalta. Useat parhaat randorin ottajat olivat hyviä myös katassa. Judon kataharjoittelua voi verrata kielioopin oppiin vieraisissa kielissä ja randoria taasen verrataan vapaamuotoiseen keskustelutilanteeseen. Kuusi kataa ovat: Nage-no Kata, Katame-no Kata, Kime-no Kata, Ju-no Kata, Koshiki-no Kata ja Itsutsu-no Kata.

Jo jujitsun ajoista lähtien periaate otellessa oli, ettei vastusta vastustajan voimaa omallaan, vaan käyttää vastustajan voimaa hyväkseen. Tätä kutsuttiin lempeyden tavaksi (yawara no ri) ja sitä käytetään myös judossa. Kuitenkaan Kano ei rajoittanut judon päämääriä pelkästään kilpailuun. Tämä siksi, että hän painotti myös henkistä kasvua fyysisen mukana. Täten oli hyväksyttävä uusi periaate, joka ottaisi huomioon sekä henkisen että fyysisen puolen samassa asiassa.

Tuolloin hän alkoi käyttämään sananpartta ”tehokkain henkisen ja fyysisen voiman käyttö” ilmaistessaan esimerkkiä judon näkökantoja. Tästä tuli judon uusi periaate.

Kanon mielestä judo ja koulutus olivat yksi ja sama asia. Tämä siksi, että molempia pystyttäisiin käyttämään ihmisen kehitystä arvioitaessa. Hänen mielestään judossa oli kolme näkökulmaa: fyysinen koulutus, kilpailu ja etiikka. Toisin sanoen judon harjoittelun kautta ihmisestä tulisi ”kunnan kansalainen”, joka vaikuttaisi yhteiskunnassa ja maailmassa.

Kano sanoi, että Japanin oli aika opettaa jotain muulle maailmalle vastapalveluna sille, Sille, mitä

Japanille oli opetettu. Hän näki judon asiana, jonka avulla Japani voisi saattaa ihmisten tietoon sen myönnytykset ja velvollisuudet osana maailmallista yhteiskuntaa. Hän yritti opettaa samaa filosofiaa myös yksilötasolla. Japanissa ollessaan ja aina mahdollisuuden saadessaan, hän kutsui muiden yliopistojen professoreja ja muiden maiden suurlähettiläitä seuraamaan hänen esittelyään judosta, joko luennon tai konkreettisen toiminnan muodossa. Kano yritti levittää judoa ympäri maailmaa matkojensa aikana Eurooppaan, Amerikkoihin ja Aasiaan avatakseen oven kansainväliselle judon maailmalle.

Nykykuotoisten olympiakisojen ”isä” Paroni Pierre de Coubertin valitsi Kanon judon lähettilääksi. V.1911 Japanilainen amatööriurheilijaliitto perustettiin ja Kanosta tuli sen puheenjohtaja. Japani otti osaa viidensiin olympiakisoihin Tukholmassa vuonna 1912. Viimeisen 10 vuoden aikana Kano matkusti seitsemän kertaa ulkomaille olympialaisiin ja olympiakomitean kokouksiin. Hän käytti kaiken energiansa kansainvälistäkkeen japanilaisen urheilun. Kanon suunnitelmat muodostaa kansainvälinen judoliitto olivat tulla toteen vuonna 1934, mutta suunnitelmat kariutuivat hänen kuollessaan maaliskuun 4.päivä 1938 79 vuoden ikäisenä matkallaan kotia kohti Kairosta Kanadan ja Yhdysvaltain kautta.

Ensimmäiset Japanin judomestaruuskilpailut järjestettiin vuonna 1930 ilman mitään painoluokka-, ikä- tai vyöarvorajoitteita. Näitä kisoja jatkettiin vuoteen 1941 asti kunnes kilpailujen järjestäminen keskeytyi Toisen maailmansodan aikana ja kilpailut jatkuivat v.1948. Japanin mestaruuskisoja järjestetään edelleen kaikkien parhaiden japanilaisten judokoiden, kuten Yasuhiro Yamashitan, yhdeksän kertaa perätysten mestaruuden voittaneen, kesken.

Kairossa päätettiin vuonna 1938 järjestää 12. olympiakilpailut Tokiossa vuonna 1940, mutta sodan takia ne peruutettiin. Vuonna 1951 IJF (Kansainvälinen judoliitto eli International Judo Federation) muodostettiin ja Japani liittyi siihen v.1952 Risei Kanon ryhtyessä liiton puheenjohtajaksi. IJF:llä on 176 jäsenmaata ja se on jatkuvasti listattu yhdeksi maailman suosituimmaksi urheilulajiksi, ei vain urheilun vaan myös kurinpidon kannalta.

Viisi vuotta IJF:n perustamisen jälkeen ensimmäiset judon maailmanmestaruuskilpailut pidettiin Tokiossa 31 kilpailijan ja 21 jäsenmaan kesken. Kilpailujen voittaja oli Shokichi Natsui. Myös toiset MM-kilpailut järjestettiin Tokiossa v.1958 ja silloin voittaja oli Yasuji Sone. Kolmannet judon MM-kilpailut pidettiin Pariisissa v.1961 57 kilpailijan ja 25 maan kesken. Tuona vuonna Anton Geesink voitti Yasuji Sonen finaalissa ja tuli mestariksi. Neljänsistä MM-kisoista lähtien kisoissa oli painoluokat ja kilpailuja järjestettiin vain joka toinen vuosi. Vuoden 1995 MM-kisoissa oli 625 kilpailijaa 100 maasta. Päätös tehdä judosta olympialaji syntyi v.1960 KOK:n(Kansainvälinen Olympia Komitea) kokouksessa Roomassa, 26 vuotta professori Kanon menehtymisen jälkeen. Vuoden 1964 olympialaisissa Tokiossa kilpailijoita oli 74 27 maasta. Kilpailut pidettiin neljässä painoluokassa: kevyessä, keski, raskaassa ja avoimessa sarjassa. Japanilaiset voittivat kolme neljästä sarjasta Anton Geesinkin kukistettua Akio Kaminagan avoimen sarjan loppuottelussa.

Ensimmäiset naisten Japanin mestaruuskilpailut järjestettiin v.1978 ja ensimmäiset naisten MM-kilpailut järjestettiin New Yorkissa, USA:ssa v.1980 27 maan välillä. Vuoden 1987 Saksan Essenin MM-kisoista lähtien sekä miehet että naiset ovat kilpailleet samoissa kilpailuissa. Naisten judo hyväksyttiin olympialaisiin vuoden 1992 Barcelonan kilpailuihin.

Oman vartalon harjoittelu

Judon kolme tosi tarkoitusta Kanon mielestä olivat:

1. Kehittää vartaloa(fyysinen koulutus)
2. Oppia voittamaan vastustaja(kilpailut)

3. Kehittää itselleen loistava luonne ja oppia korrekitt käyttäytymissäännöt (moraalinen opetus)
- Judo vaatii fyysistä harjoittelua, jossa joutuu käyttämään jokaista lihasta. Siksi sinun tulisi kyetä harjoittamaan jokaista lihasryhmää tasapuolisesti varpaiden päästä jalkoja ja käsiä pitkin päähän saakka.

Kuinka voitat vastustajan

”Nujerra vastustajasi käyttämällä hänen omaa voimaansa häntä vastaan” on yksi judon perusideoista.

Kasvattamalla upea persoonallisuus ja oppimalla käyttäytymään hyvin Kano halusi nostaa tuon lauseen muiden yläpuolelle. Hän opetti aina, että halutessasi olla judoka, sinulla on oltava ja sinun on osattava arvostaa – älykkyyttä.

Ensiluokkainen luonne

1. Säästäväinen
2. Oikeudenmukainen
3. Reilu
4. Kärsivällinen
5. Kohtelias
6. Vaatimaton
7. Rehellinen
8. Rohkea
9. Hyväntahtoinen muita kohtaan

Kun nämä kohdat tulevat jonkun kohdalla toteen, voidaan sanoa, että judo on onnistunut tehtävässään eli on luonut ihmiseen reilun pelin hengen. Tämän kolmannen kohdan olemassa olo tekee judosta ainutlaatuisen harrastuksen, sellaisen joka on enemmän kuin vain urheilua ja fyysistä harjoittelua.

Judon ja jokapäiväisen elämän henki

On erittäin tärkeää miettiä, mitä olet oppinut judossa - kohteliaita tapoja ja etikettiä, oikeudenmukaisuutta, itsehillintää ja suopeutta muita kohtaan - ja ottaa niistä opiksi myös arkielämässä. Fyysiset ominaisuudet, joita olet harjoitellut, toimivat perustana myös normaalissa elämässä. Judo-ohjaajat valmentavat harjoittelijoita niin fyysisesti kuin henkisestikin. He opettavat harjoittelijaa suhtautumaan muihin ihmisiin hyväksyvästi ja opettavat yleisesti elämään tasapainoista elämää niin dojon ulko- kuin sisäpuolellakin. Oppilaat ottavat mallia opettajastaan ja tästä syystä judovalmentajat kantavat raskasta taakkaa ei pelkästään tekniikoiden oppimisen kannalta vaan myös siltä kannalta, että heidän harteillaan on tulevien vielä nuorien kansalaisten kouluttaminen yhteiskuntakelpoisiksi.

Judon maailmassa on omat tietyt tavat. Judossa oikeat tavat ja toisten hyväksyminen kuuluvat lajin luonteeseen ja tarkoitukseen. Kodokan judossa kumartaminen on niin tärkeää, että sanonta kuuluu: ”Judo alkaa kumarruksella ja loppuu kumarrukseen”. Kumarrus on judossa niin tärkeää siksi, että se symboloi kaikkea, mitä olemme aikaisemmin käsitelleet. Esimerkiksi se symboloi kunnioitusta vastustajaasi kohtaan. Painamalla pään alas heidän edessään, osoitat harjoituskumppanillesi tai jopa otteluvastustajallesi, että kunnioitat häntä ihmisenä. Kumarrus symboloi inhimillisyyttä ja kiitollisuutta. On erittäin tärkeää kumartaa oikealla tavalla oikeilla kunnioituksen, inhimillisyyden ja kiitollisuuden tunteilla.

Valkoisella värillä on ollut Japanin historiassa erittäin tärkeä merkitys vuosikymmeniä. Japanilaisten

mielestä valkoinen väri kuvaa puhtautta ja pyhyyttä muinaisista ajoista lähtien. Sen tähden valkoisen värin on todennäköisesti katsottu olevan sopivin väri pitää yllä. Toinen syy väriin oli sen materiaali, joka soveltui judogiin sellaisenaan. Puuvillasta tehty judogi oli vahvaa, luonnollista ja halpaa.

Asiat, jotka tulisi pitää mielessä dojolla

Seuraavat asiat on syytä pitää mielessä dojolla:

1. Korjaa asuste suoraksi ja tee kumarrus seisaaltaan dojolle tullessa tai sieltä lähdeettäessä. Ota kengät pois ennen dojolle tuloa.
2. Älä juokse dojolla ympäriinsä.
3. Älä turhaan keskustele tai pelaa dojolla.
4. On tärkeää antaa täysi panos harjoittelussa tai kilpaillessa.
5. Istu levätessä on lepoasennossa(seizassa) tai seiso. Älä makaa tai levittele jalkoja.
6. Katso levätessäkin muiden harjoittelua ja mieti voisiko toisten harjoittelusta oppia jotain.
7. Älä riisu vaatteita dojolla.
8. Älä tupakoi dojolla.
9. On tärkeää kommunikoida ohjaajien ja vanhempien kanssa kunnioituksella.
10. Pidä tavarat oikeilla paikoilla dojolla.
11. Pidä vyösi lantiosi ympärille sidottuna koko ajan. Älä jätä sitä koskaan niskan ympärille roikkumaan. Jos sinulla on takki ylläsi, niin pidä myös vyötäsi yllä.
12. Älä käytä hattua tai lippistä dojolla äläkä koskaan judogin kanssa.
13. Älä käytä vyötä leikkikaluna kuten hyppynaruna.
14. Älä syö purkkaa dojolla tai judogi päällä.

Kodokan judon vyönarvomääräykset ja korottamiset

Mitä tarvitset korottaaksesi vyönarvosi? Säännöt ovat yksinkertaiset, mutta seuraavassa muutama pääkohta:

1. Tekniikoiden taitaminen
2. Luonne
3. Judon ymmärtäminen
4. Tavoitteet elämältä
5. Judo saavutukset

Vyöarvovaatimukset ovat tarkoitettu rohkaisemaan Oman luonteesi ja henkisen kanttisi kehitystä. Vyöarvoissa eteneminen tulisi olla todisteena niin tekniikan kehityksestä kuin luonteen ja moraalin kasvusta. Sen tulisi myös auttaa yhteiskuntaa ja maailmaa ympärilläsi.

Mitä tulisi ottaa huomioon judoa harjoitellessa

Seuraavia asioita tulisi ottaa huomioon judoa harjoitellessa:

1. Käytä aina oikean kokoista judogia ja pidä siitä hyvää huolta.
2. Pidä kynnet lyhyinä ja hyvässä kunnossa.
3. Älä pidä metallisia tai muita kovia esineitä.
4. Tarkasta tatami ja ympäröivät alueet vaaran varalta.
5. Venyttele ja lämmittele ennen ja jälkeen harjoittelun. Lämmittely venyttää lihaksiasi ja edesauttaa loukkaantumisilta välttymistä. Jäähdyttelyharjoitukset ja venyttely rauhoittaa niin

- mieltä kuin vartaloakin ja helpottaa stressiä.
6. Istu ennen ja jälkeen harjoittelun seizassa (lepoistuma-asennossa) ja tee polvikumarrus ja äläkä ikinä unohda kunnioittaa vastustajaa.
 7. Harjoittele tosissaan ja päättäväisin mielin ja siirrä muut tekemiset ja ajatukset pois mielestäsi. Älä harjoittele koskaan ”hällä väliä” -mentaliteetilla.
 8. Älä opettele tai yritä tehdä vaarallisia tekniikoita. Harjoittele aina hyvillä mielin ja yritä puhtaita tekniikoita.
 9. Noudata aina sääntöjä, varsinkin niitä, joissa kielletään tietyt vaaralliset liikkeet.
 10. Ota oma fyysinen kunto ja ikä huomioon äläkä yrittää liikaa.
 11. Ota aina huomioon asemasi roolimallina nuoremmille. He matkivat tekemisiäsi ja käyttäytymistäsi. Jos he huomaavat sinun harjoittelevan tosissaan ja päämääräisesti he matkivat sinua, samoin kuin jos teet päinvastoin.
 12. Kunnioita vanhempia ohjaajia ja kohtele heitä heidän ansaitsemallaan tavalla. Mikäli ohjaajat eivät pysty enää tekemään kaikkia tekniikoita, se ei saa vaikuttaa käyttäytymiseesi. He ovat eläneet kauemmin kuin sinä ja ovat vapaaehtoisesti valmiita jakamaan tietojansa ja taitojaan eteenpäin.
 13. Harjoitukset eivät ole kilpailut. Harjoitteluvastustajasi ovat siellä auttaakseen kaikkia tulemaan vahvemmiksi. Älä reagoi tunteella, jos sinut heitetään tai epäonnistut heitossa. Ei ole häpeä tulla heitetyksi tai epäonnistua heittämisessä. Siksi me harjoittelemme. Harjoittele aina kovaa harjoitteluvastustajasi kanssa, mutta kunnioituksella ja arvostuksella.

Hygienia ja terveydenhoito

Hygienian ja terveydenhoidon kannalta on tärkeää muistaa seuraavat asiat:

Älä syö välittömästi ennen eikä jälkeen harjoitusten.

Älä juo liikaa vettä.

Käy wc:ssä ennen harjoitusta.

Peseydy harjoitusten jälkeen, ja yritä pitää itsesi aina puhtaana. Harjoittelu likaisena on epäkunnioittavaa harjoitusvastustajaa kohtaan.

Sido tukka ja pidä se siten, että harjoitusvastustajallesi ei tule sen takia epämiellyttävää tunnetta.

Käytä aikasi tehokkaasti ja pyri säännölliseen rytmiin jokapäiväisessä elämässä.

Nuku riittävästi ja pyri kohtaamaan jokainen päivä ilman edellisen päivän väsymystä.

Pese judogisi säännöllisesti ja pidä se puhtaana.

Puhdista dojo päivittäin ja pidä se järjestyksessä.

Avaa ikkunat ja paranna ilmastointia harjoitusten aikana, koska pöly kerääntyy helposti dojoin.

Jos saat pienen verenvuodon iskun tai raapaisun seurauksena, pese haava välittömästi, ettei se ei tulehdu. Haava pitää sitoa, jotta välttyään enemmältä veren vuodolta. Kun vuoto on lakannut ja haava sidottu, voit palata harjoituksiin.

Jos judogiisi tai vastustajan judogiin tulee verta, vaihtakaa ne välittömästi puhtaisiin.

Jos tatamille tulee verta, puhdista se välittömästi puhdistusaineella. Kaikilla dojoilla tulisi olla saatavilla klooria sisältävää pesuainetta ja vettä näitä tapauksia varten.

Tärkeitä asioita asennosta

On tärkeää, ettei keskitytä pelkästään teknisiin asioihin shizentaissa ja jigotaissa. On myös tärkeää keskittyä tunteeseen näissä asennoissa. Koska shizentai on judon perusasento ja olennaisin asento,

sinun pitää keskittyä olemaan rauhallinen ja vakaa, judoa harjoitellessasi. Tämä tunne rentouttaa kädet, jalat ja vartalon ja antaa enemmän vapautta ja joustavuutta. Lisäksi tämä joustavuus antaa enemmän nopeutta ja ketteryyttä. Vaikka jigotai on tarpeen judossa, pitää aina muistaa, että se on vain tilapäinen asento, jota käytetään vastustajan hyökkäyksen torjuntaan. Täten shizentailla ja jigotailla on tärkeä merkitys siinä tunteessa, josta pitää huolehtia, kun harjoitellaan judoa. Pitkässä juoksussa näistä tulee henkilöllisyyden pysyviä osia. Harjoittele shizentaita, ja tunne positiiviset tunteet, jotka yhdistyvät sen kanssa. Tällöin olet kokonaan samaistanut judon todellisen tarkoituksen.

Erityistä käsiotteesta

Judoa harjoiteltaessa on tärkeää pyrkiä pysymään shizentai -asennossa ja käyttää perus(-, shizentai-) otetta. Tämä on tärkein asento ja käsiotemalli, joka auttaa judotaitojen kehityksessä. Tämäntyyppinen perusharjoittelu on tärkeää myös edistyneille ottelijoille ja valmentajille eli heidän ei tulisi sortua epäperinteisiin otteisiin tai otteluasentoon harjoittellessa paineen alla. Kuten muutkin kaikenlaiset oppilaat ja valmentajat voivat parantaa judotaitojaan perusasennolla ja perinteisellä käsiotteella.

Kuzushi

Kuzushi on sitä, että sinä horjutat vastustajan vartalon epätasapainoiseen ja horjuvaan asentoon. Kuzushi tehdään joko työntämällä tai vetämällä vastustajaa. Tasapainon horjuttamiseen on kahdeksan eri suuntaa.

Tsukuri

Tsukuri nimitystä käytetään hetkestä ja asennosta, missä olet rikkonut vastustajan tasapainon. Tästä on helppo yrittää heittotekniikkaa, kun olet samanaikaisesti itse asianmukaisessa asennossa heittämässä.

Kake

Kake on japaninkielinen termi, joka tarkoittaa heiton suorittamista tai sisääntuloa. Siten se kuvastaa hetkeä, jolloin olet horjuttanut vastustajaa ja luonut itsellesi hyvän heittoasennon. Tsukuri ja kake eivät ole erillisiä liikkeitä, vaan liikkeitä, jotka tulisi suorittaa samanaikaisesti. Jos et kykene suorittamaan tekniikoita samanaikaisesti, on turha edes miettiä tekniikoidesi tehokkuutta. Tärkeimmät heiton vaiheet ovat sisääntulo ja ajoitus.

Nage

Nage on japaninkielinen termi, jolla tarkoitetaan heittoa, sillä viitataan uken nostoon tai pyyhkäisyyn yhdistettynä tekniikkaan. Kuzushin ja tsukurin ollessa oikea-aikaisia, judotekniikat eivät vaadi paljoa voimaa. Sinun täytyy käyttää koko vartaloasi heiton suorittamiseen.

Kime

Kime on japaninkielinen termi, joka tarkoittaa heiton tehokasta loppuun saattamista. Tämä tarkoittaa, että ei riitä, että päästät vastustajasi irti, vaan sinun täytyy saattaa heitto loppuun voimalla ja päättävällisyydellä. Käytännössä sinun täytyy aina seisoa, kun lopetat heittotekniikan, mutta sinun ei

pidä päästä vastustajaa menemään, vaan saattaa hänet mattoon molemmilla käsillä.

Kumartaminen - kunnioituksen korkein muoto

Judon tavat ja etiketti erottavat urheilulajimme muista olympialajeista, ja kaikkien jotka harrastavat judoa pitää noudattaa niitä.

Kumartaminen merkitsee kunnioitusta, nöyryyttä ja kiitollisuutta, kun se tehdään vakavasti, kohteliaalla mielellä ennen harjoitusalueelle tuloa ja lähdettäessä, opettajalle, toinen toiselle (harjoituksissa, katassa ja kilpailussa). Itse asiassa sinä kiität judon kehittäjää professori Kanoa, opettajaasi, vastustajaasi, kun he ovat antaneet sinulle mahdollisuuden oppia ja parantaa tekniikoitasi. Kumarrat myös kunnioittaaksesi sääntöjä ja judon filosofiaa. Toisaalta kumarrus on kenties osoitus omasta mielentilastasi, tarkoittaen ihmisen halua pyrkiä täydellisyyteen harjoitellessaan. Kilpailijoiden tulisi kunnioittaa toisiaan ja myös itseään. Täten kumarrus katse suunnattuna oikeaan suuntaan kuvastaa urheiluhenkeä, ylpeyttä ja luottamusta ja se viittaa kunnioituksen, kiitollisuuden ja nöyryyden tunteisiisi. Täten on tärkeää, että jokainen valmentaja, opettaja, tuomari ja harrastaja ymmärtävät kumartamisen tärkeyden ja varmistavat, että tapaa ja etikettiä noudatetaan tarkasti.